

brat *frančišek* 5

»Sam sem v svoji vročeglavosti, zaletavosti, morda kdaj tudi v iskanju, velikokrat poskrbel za vtisnjenje ran. Ne v vidni obliki kot pri sv. Frančišku, ampak v srcu staršev in v naših medsebojnih odnosih.«

- Kristusove in Frančiškove rane v družini
- VTISNENJE RAN SVETEGA FRANČIŠKA
- ČUJEČNOST DO BRATA SESTRE IN SOČLOVEKA
- DUH ASSISIJA 2024

Urednikova beseda

Frančiškova duhovnost

Kristusove in Frančiškove rane v družini

Naša evangelizacija

Kateheza vtisnjenje ran svetega Frančiška Čuječnost do brata sestre in sočloveka s pridihom svetega Frančiška

Frančiškov svetni red

DUH ASSISIJA 2024

Svečana predaja Ikone – Kraljice miru in Frančiškove družine

Tabor Frančiškovega svetnega reda MB pokrajine NAPOVEDNIK

Iz naših družin

Gospod nauči nas moliti

Molitev k sveti Tereziji Deteta Jezusa za mojega otroka

Srečanje krajevnega bratstva OFS Brezje

Živi rožni venec - ŽETEV

Poklicanost: milost in poslanstvo

Desetka častitljivega dela rožnega venca

Mladi Frančišku

Srečanje frančiškanskih ponovincev iz Evrope

Pravičnost in mir

Porcijunkulski odpustek 2024

Korenine in sadovi

Življenje našega blaženega očeta Frančiška (16)

Sveta dežela

Molitev za mir v Sveti deželi

Molitev za mir k blaženi Devici Mariji Vnebovzeti Romanje k sv. Ani na Ledinico pri Žireh Bolgarski samostani in sv. Pavel v Filipih (Grčija) Romanje Stara zaveza - Jordanija in Sinaj Romanje v Turčijo po poteh apostola Pavla

Razvedrilo

Metin sirup

Nagradna številčnica

Brat Frančišek – ISSN 1408-0192.
GLASILO FRANČIŠKOVEGA SVETNEGA REDA
(OFS) V SLOVENIJI.

Revija izhaja šestkrat letno.
Spletni arhiv: www.ofm.si/zb/revija_BF

Izdajatelj:

Založba Brat Frančišek, Prešernov trg 4,
SI-1000 Ljubljana, Slovenija, www.ofm.si/zb/

Za založbo:

Miran Špelič OFM

Člani uredniškega odbora:

Janez Papa OFM (odgovorni urednik)
Fani Pečar OFS (glavna urednica)
Jožef Kozel OFS (Naša evangelizacija)
Peter Skoberne OFS (naslovnica)
Metod in Mateja Trajbarič OFS (Frančiškov svetni red)
Prispevke za rubriko OFS pošljite na e-pošto:

revija.bf@fsr.si

Krizostom Komar OFM (ŽRV - Žetev)
Gregor Pavlič OFS (Razvedrilo)
NS FRAMA (Mladi Frančišku)
Emina Mulalić OFS (Pravičnost in mir)
Miran Špelič OFM (Korenine in sadovi, Naše knjige)
Peter Lavrih OFM (Sveta dežela)

Logotip rubrik:

Aleš Porenta

Fotografije:

Internet, arhiv revije BF, Unsplash

Oblikovanje in priprava:

Tina Bruno, Založba Brat Frančišek

Tisk: ABO Grafika d.o.o., Ljubljana

Naklada: 2.500

Naslov uredništva:

Ul. škofa Maksimilijana Držečnika 7, SI-2000 Maribor
tel.: 02-22-85-113

E-mail: revija.brat.francisek@ofm.si

Rokopisov in slik ne vračamo.

Revija se vzdržuje s prostovoljnimi prispevki.

Člani FSR nakazujte prispevke na:

Narodni svet FSR Slovenije,
Prešernov trg 4,
SI-1000 Ljubljana

TRR SI56 0430 2000 3307 102, NOVA KBM d.d.;

sklic na 00 700-24.

ali

Člani ŽRV nakazujte prispevke na:

Založba Brat Frančišek,
Prešernov trg 4,
SI-1000 Ljubljana

TRR SI56 6100 0001 2574 166, Delavska hranilnica d.d.;

sklic na 00 700-24.

Glasilo izhaja z dovoljenjem cerkvenih oblasti.

Gospod naj ti podari mir!

Dolgo vroče poletje je dodobra ogrelo ozračje in verjetno že vsi nestrpnost pričakujemo jesensko svežino. Letošnji september obhajamo 800-letnico vtisnjenja

ran sv. Frančišku, ko je molil in prosil, da bi smel občutiti tisto ljubezen, s katero je Jezus odrešil svet. In prejel je Kristusove rane, da je začutil ogenj božje ljubezni.

V rubriki *Frančiškova duhovnost* preberite razmišljanje, ki ga je pripravil Slavko Žižek OFS o ranah v družini.

Naša evangelizacija vam prinaša dve katehezi OFS, za september in oktober: prva govori o vtisnjenju ran sv. Frančišku, druga pa o čuječnosti do bratov in sester.

V koledarju si označite 26. oktober, ko bo v Vipavskem križu srečanje Duh Assisija. Rubrika OFS pokaže tudi, kako je bilo pri svečani predaji ikone Kraljice Frančiškove družine. Pa še nekaj utrinikov s tabora OFS mariborske pokrajine.

Kot ponavadi nam rubrika *Iz naših družin* prinaša novice iz dogajanja po Sloveniji.

V Assisiju so se zbrali frančiškanski ponovinci iz vse Evrope in skupaj razmišljali o sedanjosti in prihodnosti.

Sveta dežela še vedno krvavi, zato molimo za mir tam in drugod po svetu.

Pozabljene spretnosti pa nam prikažejo, kako pripraviti Metin sirup, da se bomo bolj zdravo osvežili.

Želim vam prijetno branje!

Vse dobro!
br. Janez Papa

V letu 2024 v rubriki **Frančiškova duhovnost spremljamo razmišljanja ob 800-letnici vtisnjenja ran sv. Frančišku na gori La Verna.**

Kristusove in Frančiškove rane v družini

Povabilo k zapisu razmišljanja ob 800-letnici vtisnjenja Kristusovih ran sv. Frančišku mi je v hipu obudilo spomin na trenutek, ko sem prvič srečal sv. Frančiška. V knjigi, seveda. Zanj sem sicer slišal že zgodaj pri verouku, saj sem imel to srečo, da sem odraščal v kapucinski župniji, a pečat v srčnem spominu mi je pustilo branje knjižice z naslovom »Frančišek je zapustil raj«. Bil sem star tam okoli deset let, v času, ko še ni bilo raznih elektronskih tatov prostega časa, doma k sreči tudi televizorja nismo imeli in tako mi je bilo branje ob poslušanju pripovedovanj edino okno v svet. Omenjena knjižica je name naredila močan vtis – tako zelo, da sem jo ob še nekaterih drugih naslovih uvrstil med večkrat prebrane. Besede »...in na dlaneh, ki jih ima Frančišek položene na župnikova ramena, se pokažejo svete rane, ki izžarevajo žarke in se v mraku zde, kakor da lijejo zvezdno svetlobo...« mi takrat niso dale veliko v razmislek. Sprejel sem jih pač kot dejstvo, tako kot vse ostale

čudeže, povezane s Frančiškom. Tudi kasneje, ko sem še prebral knjigo o življenju kapucina p. Pija, ki je podobno kot sv. Frančišek skoraj celo življenje nosil vidna znamenja Kristusovih ran, si s tem nisem belil glave ali na veliko razmišljal. Vse do tega trenutka, ko izpolnjujem nalogo uredništva.

Prva misel se mi vrne daleč nazaj v čas srečnega otroštva in odraščanja ob starših, ki mi niso dajali množice materialnih dobrin, poskrbeli pa so po svojih najboljših močeh za ljubeč

dom in sadiko vere, ki je – tako upam – prerasla v drevo z globoko korenino. Da je mladostniški viharji niso izruli, so pomagali tudi patri kapucini. Seveda ni bilo vse idealno. Sam sem v svoji vročeglavosti in zaletavosti, morda kdaj tudi v iskanju, velikokrat poskrbel za vtisnjenje ran. Ne v vidni obliki kot pri sv. Frančišku, ampak v srcu staršev in v naših medsebojnih odnosih. Kakšna od teh ran je žal imela kdaj pa kdaj tudi predolg rok trajanja.

Druga misel me vrne v čas, ko sva z ženo Vido pričejala graditi odnos, ki se je – Bogu hvala – razvil v čudovitih trideset let skupnega življenja. A na začetku poti ni šlo vse gladko in sva velikokrat, predvsem pa jaz sam, povzročala rane najinemu skupnemu odnosu. Pekočo rano Vidine bolezní sva dvanajst let nosila skupaj, a je njeno vtisnjenje najin odnos le še poglobilo. Ob trdni vezi, prepričanju v večno življenje in Božjem usmiljenju je ta rana zaceljena in je obrodila sad hvaležnosti za vse prejeto.

Tretja misel mi v razmišljanje vključuje še otroke Ano, Miha in Jaka, trikratno veselje, srečo in radost. A kolikrat sem se zalotil, da

sem si ob svoji nepremišljenosti, ob egoizmu in misli zgolj nase dovolil vtisniti nepotrebne rane v dinamiko našega sobivanja. Bolelo je še toliko bolj, ker sem se velikokrat tega ranjevanja zavedal, pa je srce ostajalo zakrknjeno. A ko ta hip gledam na tri njihove družine in naša vsakodnevna druženja, si drznem reči, da je sled brazgotine že zbledela.

Morda je ob tej obletnici priložnost, da vsi razmislimo ne toliko o ranah, ki nam jih v medsebojnih odnosih vtisnejo drugi, ampak o tem, da bi teh ran mi ne povzročali sestram in bratom – vse to v prepričanju, da so nam Kristusove rane dane v odrešenje.

Sicer pa hudomušno napisano knjižico Abela Moreaua z naslovom »Frančišek je zapustil raj« bralcem dajem na seznam obveznega čtiva.

Slavko Žižek OFS

Leta od 2023 do 2026 so namenjena slavljenju petih osemstoletnic, ki so povezane s svetim Frančiškom. Letos mineva 800 let od vtisnjenja ran sv. Frančišku na gori La Verna.

SEPTEMBER 2024

Kateheza vtisnjenje ran svetega Frančiška

Kateheza mesec september 2024

Uvodna pesem

VSAK PONIŽEN ČLOVEK

Uvodna molitev
Molitev k svetemu Frančišku Asiškemu

Sveti Frančišek, božji služabnik in glasnik miru, ki si s svojim zgledom in življenjem kazal pot ljubezni do Boga in bližnjega, izprosi nam milost, da bi tudi mi nosili Kristusove rane v svojem srcu, ne v trpljenju, ampak v ljubezni do sveta. Naj nam tvoje življenje, ki je bilo povsem posvečeno Bogu, pomaga, da tudi mi rastemo v veri, upanju in ljubezni. Amen.

Vsebina:
Vtisnjenje ran svetega Frančiška

Sveti Frančišek Asiški je znan kot eden največjih svetnikov v zgodovini Cerkve. Rodil se je leta 1181 ali 1182 v bogati družini, a se je že kot mladenič odrekel bogastvu, da bi sledil Kristusu v popolnem uboštvu.

Leta 1224, dve leti pred svojo smrtjo, je Frančišek doživel eno najbolj izrednih in mističnih izkušenj svojega življenja – vtisnjenje ran ali stigem. Na sam praznik

povišanja Svetega Križa je Frančišek na gori La Verna (Alverna), tam je namreč imel kamnito kapelico, v samoti molil in premišljeval o Jezusovem trpljenju ter imel videnje samega Jezusa. Med tem videnjem so se na Frančiškovem telesu pojavile Kristusove rane: na njegovih rokah, nogah in prsih. Frančiška je to še bolj utrdilo v ljubezni do Kristusa.

Te rane je Frančišek nosil z veliko ponižnostjo, skromnostjo in tišino. Zanj so bile znamenje njegove globoke povezanosti s Kristusom, ki je trpel za odrešenje človeštva. Rane so bile tudi izraz njegove velike ljubezni do Boga in so služile kot opomin na njegovo poslanstvo: prinašanje Božje ljubezni in miru svetu.

Frančiškova stigmatizacija je imela velik vpliv na Cerkev in na mnoge vernike,

ki so v njem prepoznali svetnika, ki je bil povsem združen s Kristusovim trpljenjem. Še danes vsako leto 17. septembra praznujemo obletnico vtisnjenja ran svetemu Frančišku, kot spomin na ta posebni dogodek in kot priložnost za poglobitev v duhovnost in poklicnost, ki jo predstavlja.

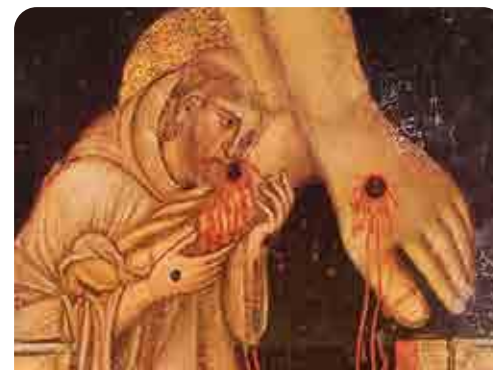
Delo po skupinah:
Razprava in vprašanja

Vprašanja za razpravo:

- ☞ Kaj me najbolj nagovori v zgodbi o svetem Frančišku in njegovem življenju?
- ☞ Kaj pomenijo stigme za nas danes? Ali so le simbol trpljenja ali kaj več?
- ☞ Kako lahko mi v svojem vsakdanjem življenju sledimo zgledu svetega Frančiška in postanemo bolj podobni Kristusu?
- ☞ Kaj se lahko naučimo iz Frančiškovega odnosa do trpljenja in ponižnega prenašanja le-tega? Kakšen sem jaz in kaj lahko v zvezi s tem spremenim?

Dejavnost:

Vsaka skupina naj pripravi kratko predstavitev na temo »Kako lahko danes živimo po zgledu svetega Frančiška v odnosu do trpljenja, prenašanja stisk in težav?« V predstavitvi naj udeleženci poudarijo konkretne korake, ki jih lahko posamezniki in skupnosti storijo, da bi

postali bolj podobni Kristusu po zgledu svetega Frančiška.

Zaključna molitev
Molitev za posnemanje sv. Frančiška

Gospod Jezus Kristus, ti si svetemu Frančišku vtisnil rane svoje ljubezni, da bi bil pričevalec tvojega trpljenja. Pomagaj nam, da bomo tudi mi nosili tvoje rane v srcu, in nas vodi po poti uboštva, skromnosti in služenja, da bomo postajali vedno bolj podobni tebi. Naj nas tvoj Duh napolni s pogumom, da bomo v vsakem trenutku živeli tvoj evangelij po vzgledu svetega Frančiška. Amen.

Zaključna pesem

O MOJ BOG, DOPUSTI MI

Naj nam bo ta kateheza v navdih in pomoč pri poglobljanju vere v Boga ter pri prizadevanju za notranji mir in mir po svetu po zgledu svetega Frančiška Asiškega.

ZANIMIVOST
Pismo svetega Bonaventure

Sv. Bonaventura je v Mali legendi (povzema jo Hozana.si) ta dogodek opisal takole:

Zvesti Kristusov služabnik Frančišek je dve leti pred svojo blaženo smrtjo šel na visoko samotno goro, ki se imenuje La Verna, kjer je začel štiridesetdnevni post v čast nadangelu Mihaelu. Bolj kot navadno so ga napolnile radosti nebeškega

zrenja, v njem je močnejše gorel plamen nebeških želja in je čutil večjo polnost vlitih darov božje milosti.

Ko se je torej dvigal k Bogu in se potapljal vanj v serafinski ljubezni, je neko jutro okoli praznika povišanja sv. Križa molil na pobočju gore. Videl je, kako se mu iz nebeških višav bliža nekdo, podoben serafu, ki je imel šest blestečih in ognjenih peruti. Ko se je v silno hitrem poletu približal božjemu možu, je ta opazil, da nima samo kril, ampak da je tudi križan. Ko je Frančišek to videl, je silno ostrmel. Njegovo srce sta napolnila radost in veselje. Občutil je neizmerno veselje v blagem Kristusovem pogledu, ki se mu je prikazal tako zaupno. Ko pa ga je gledal kruto na križ pribitega, je sočutna bolečina prebadala njegovo dušo.

Ko je videnje izginilo in je minil skrivnost in zaupen pogovor, je njegovo srce plamtelo v serafinski ljubezni. Njegovo telo pa je bilo na zunaj zaznamovano z znaki, po katerih mu je bilo telo podobno Križanemu. Bilo je, kakor da bi kdo z ognjem vžgal sveta znamenja. Takoj so se namreč pojavila na rokah in nogah znamenja žeblice: njihove glavice so se pokazale na dlaneh in na zgornji strani nog, njihove konice pa na drugi strani. Njegova desna stran je bila prebodena kakor s sulico in pokazala se je nezaceljena rdeča rana, iz katere je pogosto tekla sveta kri.

Frančišek je bil kot nov človek, po novem in občudovanja vrednem čudežu zaznamovan s posebno predpravico, ki je Bog ni podelil v preteklih stoletjih. Vrnil se je z gore, okrašen s svetimi ranami, na sebi je nosil podobo Križanega, ne na kamnitih ali lesenih ploščah, ki bi jih izdelal umetnik, ampak na svojem telesu, kamor jih je vtisnil prst živega Boga.

OKTOBER 2024

Čuječnost do brata sestre in sočloveka s pridihom svetaga Frančiška

Kateheza za mesec oktober 2024

Uvodna pesem:

RES JE PRIJETNO, KADAR V SRCU ČUTIM

Uvodna molitev

Molitev za čuječnost in ljubezen do bližnjega

Gospod Jezus Kristus, ti si nas naučil ljubiti bližnjega kot samega sebe, pomagaj nam, da bomo čuječi in občutljivi do potreb naših bratov in sester.

Naj nas tvoj Duh vodi, da bomo znali prepoznati tvojo podobo v vsakem človeku in mu služili z ljubeznijo, skromnostjo in veseljem. Naj bo naš vsakdan prežet s Frančiškovim duhom miru, preprostosti in sočutja. Amen.

Vsebina

Čuječnost do brata, sestre in sočloveka v duhu svetega Frančiška

Sveti Frančišek Asiški je bil izreden primer človeka, ki je v vsakem človeku in v vsem ustvarjenem prepoznal Božjo navzočnost. Njegova čuječnost do bratov in sester, pa tudi do vseh živih bitij in narave, je bila globoko zakoreninjena v njegovem odnosu do Boga.

Kaj je čuječnost?

Čuječnost je stanje zavestne prisotnosti, pozornosti in odprtosti za vse, kar se dogaja okoli nas in v nas. V krščanskem kontekstu pomeni biti pozoren na Božjo navzočnost v vsakem trenutku in v vsakem človeku ter se odzvati nanjo z ljubeznijo in sočutjem. To je povabilo, da se ne obremenjujemo z malenkostmi in da smo sposobni prepoznati priložnosti za dobrotelost in služenje.

Čuječnost v odnosu do Boga

Frančišek je bil globoko povezan z Bogom. Njegova čuječnost se je izražala v nenehni molitvi, v občudovanju stvarstva in v zavedanju, da je Bog navzoč v vsem. Frančiškova ljubezen do Boga se je kazala v njegovem nenehnem prizadevanju za popolno predanost in zaupanje v božjo previdnost.

Čuječnost do brata in sestre

Za svetega Frančiška je bil vsak človek brat ali sestra, ne glede na njegov družbeni položaj, veroizpoved ali izvor. Nje-

gova čuječnost se je izražala v globokem spoštovanju do dostojanstva vsakega posameznika. Frančišek je prepoznal, da so vsi ljudje Božji otroci, in se je trudil, da bi v vsakem človeku videl Kristusa. Pomagal je ubogim, bolnim, marginaliziranim in jih obravnaval z enako ljubeznijo in spoštovanjem kot svoje najbližje.

Čuječnost do stvarstva

Frančišek je bil pozoren tudi na naravo in vse stvarstvo, ki ga je videl kot Božjo stvaritev. Narava je bila zanj darilo, ki ga je treba čuvati in spoštovati. Njegova čuječnost do narave se je kazala v njegovem spoštovanju do vseh živih bitij, do zemlje, vode, zraka in vsega, kar nam daje življenje.

Frančiškova čuječnost nas vabi, da se zavemo, kako pomembno je biti pozoren na druge, zlasti na tiste, ki so najbolj ranljivi in potrebni naše pomoči. Njegov zgled nas spodbuja, da svoje življenje napolnimo z ljubeznijo, sočutjem in ponižnostjo ter da v vsakem trenutku prepoznamo Božjo navzočnost.

Delo po skupinah
Razprava in vprašanja

Vprašanja za razpravo:

- ☞ Kaj mi pomeni čuječnost v vsakdanjem življenju? Kako jo lahko bolj zavestno živim?
- ☞ Kako lahko v svojem okolju prepoznam ljudi, ki potrebujejo mojo pozornost, ljubezen in podporo?
- ☞ Kako lahko kot skupnost sledimo zgledu svetega Frančiška pri skrbi za ljudi in naravo?
- ☞ Kako lahko v svojem vsakdanjem življenju gojim spoštovanje do stvarstva in se zavzemam za varstvo okolja?

Dejavnost:

Vsaka skupina naj razmisli o enem konkretnem načinu, kako bi lahko v svoji družini, šoli ali župniji izboljšali čuječnost in sočutje do drugih ljudi ter narave. Naj predlagajo akcijski načrt, kako bi lahko te ideje uresničili v praksi.

Zaključna molitev
Molitve za Frančiškovo srce

Gospod, daj nam srce svetega Frančiška, polno ljubezni, sočutja in čuječnosti. Pomagaj nam, da bomo v vsakem človeku prepoznali tvoj obraz in ga ljubili, kot si nas ti ljubil. Naj bomo varuhi tvojega stvarstva in naj s svojimi dejanji prinašamo mir, pravičnost in dobroto v svet. Amen.

Zaključna pesem:

VSAK PONIŽEN ČLOVEK

Naj vam ta kateheza pomaga poglobiti odnos do Boga, ljudi in stvarstva ter vas vodi k življenju po zgledu svetega

Frančiška, ki je v vsakem trenutku prepoznal Božjo navzočnost in v vsakem človeku videl brata ali sestro.

DUH ASSISIJA 2024

Vipavski Križ
RANE-STIGME
26. oktober 2024

(samostanska cerkev)

rožni venec za mir **9:30**

sv. maša **10:00**

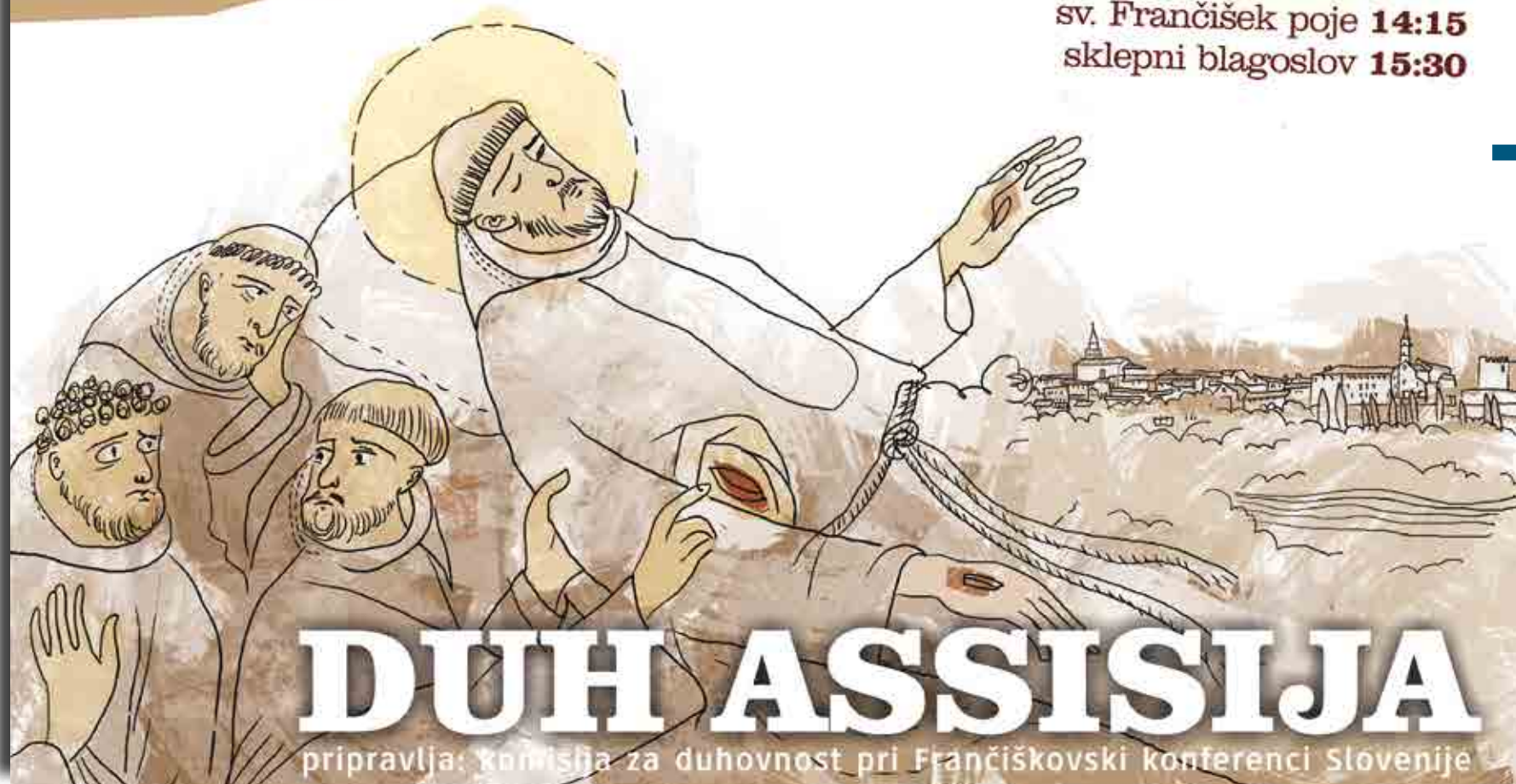
druženje ob kavi in čaju **11:30**

stigme sv. Frančiška in pričevanje **12:00**

kosilo **13:30**

sv. Frančišek poje **14:15**

sklepni blagoslov **15:30**

Svečana predaja Ikone – Kraljice miru in Frančiškove družine

V nedeljo, 30. junija, je končala romanje po Sloveniji ikona Kraljice Frančiškove družine. Nastala je leta 2018 v Litvi v času priprav na 3. evropski kongres Frančiškovega svetnega reda in Frančiškove mladine. 17. marca 2018 je bila blagoslovljena in je začela romati po evropskih bratstvih OFS in FRAMA.

Letošnje leto je leto spomina na vtisnjenje ran sv. Frančišku, kar se je zgodilo na gori La Verna 17. septembra 1224. Zato smo še posebej veseli, da je prav ob tem jubileju ikona potovala po Sloveniji, od Primorske prek bratstev ljubljanske pokrajine do Stajerske. Zadnje mesto obiska je bil Videm pri Ptujju, kjer smo jo slovesno predali predstavnicama Frančiškovega svetnega reda iz Romunije, po kateri bo potovala do Generalnega kapitlja OFS, ki bo novembra v Rimu. Tako potuje že šesto leto. Prinesla nam je blagoslov, veselje, nam poglobila vero ter okrepila našo medsebojno povezanost.

IKONA KRALJICE FRANČIŠKOVE DRUŽINE je nastala leta 2018 v Litvi.

SIMBOLIKA IKONE

»V začetku je bila Beseda in Beseda je bila pri Bogu in Beseda je bila Bog. Ta je bila v začetku pri Bogu. Vse je nastalo po njej in brez nje ni nastalo nič, kar je nastalo. V njej je bilo življenje in življenje je bilo luč ljudi. In luč sveti v temi, a tema je ni sprejela« (Jn 1,1-5). V temi se je prikazal božanski prostor. V ikoni je ta prostor omejen z rdečo črto okoli okvirja. Rdeča barva pomeni božanskost. Ta sveti prostor je božanski, kar predstavlja zlato. Luč sveti v temi. Tema so dnevi našega življenja: zmedeni, hiteči, zahtevni. Ikona je

IKONA KRALJICA FRANČIŠKOVE DRUŽINE

(lat. Regina Familiae Franciscanae) izraža poseben odnos ljubezni med Materjo in Sinom s poudarkom na njeni človečnosti. Kristus je upodobljen s križem v avreoli, s katerim izraža svojo ljubezen do človeštva. Dete Jezus nosi svetlo tuniko, obrobljeno z zlatim trakom, klavusom. To nakazuje, da je dojenček Vladar, Gospodar sveta, in ima moč nad vsem stvarstvom. Modre in rdeče pike na tuniki simbolizirajo njegovi dve naravi: človeško in božansko. Jezusovo oblačilo je pretkano z zlatimi nitmi, ki predstavljajo njegovo kraljevsko božanstvo. Marija nosi modro tuniko (modra je barva človeštva) in omofo – dolg plašč, ki pokriva glavo in ramena. Je rdeče barve, kar simbolizira Božjo milost in polnost, v katero je ovita. Trije križi, ki spominjajo na zvezde, na Marijini glavi in ramenih kažejo, da ostaja Devica pred, med in po porodu. Marija posluša naše molitve in posreduje za nas pri svojem Sinu. Marija nas usmerja in vodi k Jezusu.

luč, ki sveti v tej temi. **Ikona je prisotnost Boga, ki prebiva med nami.** Ta božanska svetloba preoblikuje in razsvetljuje vse, kar nas obdaja. Vsak trenutek se lahko odločimo, da nas ta svetloba zajame.

MARIJA IN KRISTUS

Podoba na ikoni ni naturalistična, saj je vse preoblikovano z božjo svetlobo, ki jo predstavlja zlato ozadje. Avreola (lat. nimbus) pomeni svetost, to je življenje po Božjem Duhu. Velike odprte oči so znak pozornosti. Majhna zaprta usta simbolizirajo čaščenje v tišini. Dolg in tanek nos je znak usmerjenosti navzgor k Bogu. Ikona Kraljice Frančiškove družine spada v vrsto ikon Matere božje usmiljenja.

Na dnu ikone vidimo v treh avreolah tri najpomembnejše svetnike vseh treh

redov Frančiškove družine. V sredini je sv. Frančišek Asiški, desno pa sv. Klara Asiška, levo sv. Elizabeta Ogrska. To so ustanovitelji treh redov Frančiškove družine: prvega, drugega in svetnega reda. V 9. členu Vodila OFS piše: »Devico Marijo, ponižno Gospodovo služabnico, pokorno Njegovim besedam in navdihom, je Frančišek obdal z neizrekljivo ljubeznijo in jo določil za varuhinjo in priprošnjico svoje družine.« Skupaj s svetim Frančiškom izročimo Kraljici sebe, svoje družine, bratstva in vso Frančiškovo družino. Molimo z besedami svetega Frančiška:

*Pozdravljena, sveta Gospa,
presveta Kraljica,
božja mati Marija.
Ti si vedno Devica,
izbral te je najsvetejši
Oče nebeški
in te posvetil z najsvetejšim
ljubljenim Sinom
in Svetim Duhom.
V tebi je bila in je
vsa polnost milosti
in vse dobro.*

*Pozdravljena, Gospodova palača!
Pozdravljena, njegovo šotorišče!
Pozdravljena, njegova domovanje!
Pozdravljena, njegovo oblačilo!
Pozdravljena, njegova dela!
Pozdravljena, njegova mati!
In vse ve, svete kreposti,
ki se po milosti
in razsvetljenju Svetega Duha
izlivate v srca verujočih,
da jih iz nevernih
spreminjate
v Bogu zveste.*

Počaščeni smo, da smo lahko danes na Vidmu pri Ptujju predali sestram OFS iz Romunije ikono Marije Kraljice miru, ki je tudi ikona Frančiškove družine. Simbolizira upanje, ljubezen in mir, ki jih vsi potrebujemo.

Spominja nas na pomen miru v naših srcih in skupnostih ter nas poziva, naj si sredi konfliktov in nemirov prizadevamo za razumevanje in medsebojno spoštovanje.

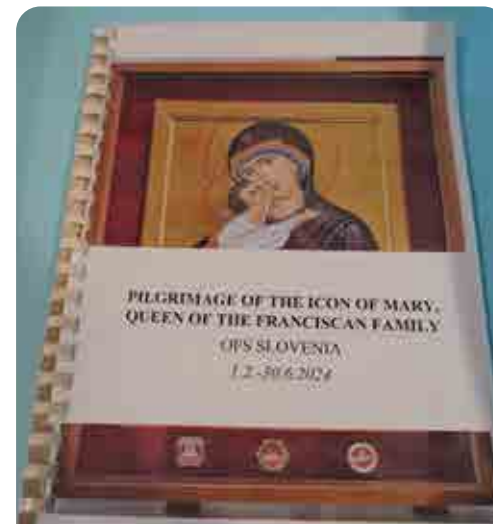
Ta daritev tudi krepi vez med našimi narodi, saj simbolizira prijateljstvo in solidarnost. Naj nas navdihne, da si skupaj prizadevamo za mir, blaginjo in srečo.

Naj Kraljica miru, ikona Frančiškove družine, IZPORSI PRI BOGU BLAGO-SLOV IN MIR.

BOG blagoslavljalj Romunijo, Slovenijo in vse narode po svetu, da bi živeli v miru in slogi.

Naj bo ta ikona luč k harmoniji.

*Hvala vam še enkrat
in naj nas Bog vse blagoslovi.*

Tabor Frančiškovega svetnega reda mariborske pokrajine

V torek, 25. junija 2024, se je odvijal pokrajinski tabor Frančiškovega svetnega reda (OFS) mariborske pokrajine.

Praznovanje dneva državnosti sestre in bratje Frančiškovega svetnega reda (OFS) vsako leto združujemo s svojim srečanjem na pokrajinski, vsako tretje leto pa na narodni ravni. Bratstva mariborske metropolije smo se z duhovnimi asistenti iz vrst frančiškanov, minoritov in kapucinov ter preostalimi simpatizerji sv. Frančiška tudi letos zbrali na Vidmu pri Ptujju, kjer že vrsto let zapored poteka naš pokrajinski tabor. Letos so se taboru pridružili tudi bratje in sestre iz varaždinskega bratstva. Rdeča nit tokratnega srečanja je bila Ogenj ljubezni, ki žge.

Že ob zbiranju je bilo čutiti prisrčno vzdušje med brati in sestrami, saj smo vselej veseli drug drugega, ko se spet srečamo.

Srečanje smo začeli s sv. mašo za domovino, ki jo je vodil provincial kapucinov br. Primož Kovač. Začetek maše je bil zaznamovan s slovesnim prihodom zastave. Nato je sledil slovesen prihod Marijine Ikone Kraljice miru, ki roma po vsem svetu in prinaša velik blagoslov. Njena prisotnost je za vse zbrane velika čast. Po koncu maše sta sledila kava in pecivo, to je bila tudi priložnost

poklepetati in podružiti se s sestrami in brati drugih krajevnih bratstev. Nato smo prisluhnili pričevanju dveh parov: domačinoma Tinici in Tončku ter Marini in Zdenku iz varaždinskega bratstva. Kdor premore vzdrževati ogenj ljubezni v zakonskem odnosu, ga je sposoben netiti tudi v medsebojnih odnosih izven doma, v službi, med sosedi ... in tudi v krajevnih bratstvih Frančiškovega svetnega reda, ki se sestajajo vsaj enkrat mesečno.

Krajevno bratstvo Videm je poskrbelo za odlično kosilo z žara. Ob hrani, dobri kapljici in v prijetni družbi smo tudi zapeli, kot se za praznovanje spodobi, k čemur nas je spodbudil priložnostni trio instrumentalistov v sestavi s. Katje, br. Jožeta in p. Danila, ki je petje vodil tudi pri sv. maši.

Z Bratom ognjem, ki nas je še dodatno ogrel, smo zaključili srečanje v bližnjem Frančiškovem parku s petimi litanijami ter s Frančiškovim blagoslovom. Ter seveda s povabilom in obljubo, da se prihodnje leto spet srečamo.

NAPOVEDNIK

20.–22. september 2024, Piran
Delovni vikend Narodnega sveta z zakonci & majhnimi otroki;

Razšli smo se hvaležni za duhovno bogato preživet dan in s seboj ponesli ogenj ljubezni – saj, če želimo drugega vneti, moramo mi goreti.

Hvala: Samostanu svetega Vida, br. Primožu Kovaču za vodenje sv. maše, vsem preostalim patrom, Občini Videm, bratom in setram s Hrvaške, pričevalcem, Krajevniemu bratstvu svetega Vida, glasbeni skupini, Srečku Bedraču z ekipo za odličen žar ter vsem vam bratom in sestram, da ste bili del tega čudovitega dneva.

Tekst: s. Irena Vačovnik OFS
Foto: J. K. in R. K.

Darovi za revijo Brat Frančišek
1. junij '24 do 31. avgust '24 = 320 €
Bog povrni!

- 10 € Aleksandra Plesničar
- 20 € Šolske Sestre, Granda Stanko, Fister Veronika, Pečnik Helena
- 30 € Hack Janos, Mlinar Ana, Pavli Anamarija
- 40 € Prijon Alma
- 50 € Erika Teran, Sabolič Katja

Gospod nauči nas moliti

Duhovna obnova bratov in sester na Ptuju

Bratje in sestre tretjega reda na Ptuju smo se se udeležili skupne duhovne obnove, ki je potekala za vse tri Frančiškove družine. Medse smo povabili sosednji bratstvi. Zbrali smo se pri sv. Leopoldu Mandiču v Novi vasi. Duhovno obnovo z naslovom Gospod nauči nas moliti je vodil p. Danilo Holc.

Po zbiranju ob prijetnem družabnem pogovoru ob kavi in čaju je potekal duhovno bogat program. Pesem s povabilom Svetega Duha je odprla srca za poslušanje in dojemanje Božje besede, za nagovor patra Danila in za sprejemanje tega, kar sledi. Že sam naslov nas je uvedel v duhovno razmišljanje, kako se lahko poglobljeno naučimo moliti z dušo in s srce v Božjem imenu. Molitev je kakor jed za preživetje duše. Najboljša prihaja iz srca.

Zahvalna molitev - z njo se Bogu zahvaljujemo za vse darove milosti, ki jih prejemo. V Božjih očeh so vidni in potrebni za naš razvoj, za naše bivanje, za našo povezanost. So živ odnos Bog - človek.

Prosilna molitev - vsaka naša prošnja

je stik z Bogom. S tem, ko prosimo, se združimo z njim. A smo kakor sin pred Očetom, ne dobimo vedno tega, za kar smo prosili. Pri Bogu je to za nas dobro, čeprav tega sedaj ne razumemo. Bog nam namenja vse to, kar je dobro za nas. Tudi težko breme, za katero mislimo, da je krivično. Pri tem je dobro, da si zastavimo vprašanje, ali nismo mi sami tisti, ki smo k temu pripomogli s svojim načinom razmišljanja in načinom življenja. Za to je prav, da se Bogu ob uslišanih prošnjah zahvaljujemo tudi za vse neuslišane.

Slavilna molitev - najvišja evangelizacija v polni povezanosti je pričevanje za Kristusa v Svetem Duhu z Božjo navzočnostjo v nas.

Molitev postaja in postane molitev spreminjanja, spreminjanja v milost Boga, ki živi v vsakem izmed nas. Postane zakon vere - zakon življenja. V sprejemanju in razdajanju. V tem smo mi v živem odnosu z Bogom. Smo resnica in življenje. Gremo prek svojega razuma v svet večne dejavnosti v dobrem. V Njem, ki je in ostaja Življenje.

ABA OČE - LJUBLJENA LJUBEZEN

Boj v odnosu je naš trud, vsakodnevne dejavnosti. Je boj, v katerem ne smeš obupati. Vemo, da z Bogom zmoremo vse, kar pripomore k dobremu.

Spokornost, sužnost, služenje so prvi

kazalci na poti življenja in nas vodijo vedno višje, vedno bližje cilju. A to pot od suženjstva do usmiljenja in odrešenja na križu mora prehoditi vsak sam. Med vsem tem se moramo naučiti sprejemati zavrtnitve in poraze. Le prek ovir v življenju lahko dosežemo cilj. Resnica je soočanje s samim seboj. Vztrajanje v zdravem odnosu Bog - človek nas vodi na pot postajanja Božjih poslancev za svet. Velikonočna zmaga postane svetilka molitve, vere, dejanj, služenja ... Postaja to, kar Bog pričakuje od nas.

Pot - trdnost - zaupanje - vera - poslušnost - predanost - Ljubezen.

Človek brez molitve je mrtva duša brez odnosa z Bogom. Oče naš je ena izmed molitev, ki nas dviga k Bogu in nas povezuje z njim. Je kontemplacija

... Da je molitev moč vere v upanju in ljubezni smo prikazali na najučinkovitejši način s povezovalno molitvijo Serafinskega rožnega venca ob zaključku premišljevanja.

Med premišljevanjema je potekala sveta maša, pri kateri smo obnovili svoje zaobljube.

Ob duhovnem dotiku Božje Ljubezni je sledilo druženje ob dobri hrani.

Življenje je velik izziv Božje milosti, hoditi z Bogom v globine bistvene Ljubezni in se v nenehnem boju učiti molitve z dušo. To je molitev, ki odpušča in opominja, a ne rani. Molitev je dar iz Božje Ljubezni za Božjo Ljubezen.

MIR IN DOBRO

Tekst: Silva Žabota OFS

Foto: Matei Sentes OFMConv

Molitev k sveti Tereziji Deteta Jezusa za mojega otroka

O, sv. Mala Terezija, k tebi se obračam s svojo gorečo priprošnjo. Prosim te, s svojimi milostljivimi očmi sočutno poglej name, ki zaupam v tvojo dobroto. Iz nebes se skloni name in poslušaj moj glas, ki ga dvigujem k tebi v nebo.

O, sveta Mala Terezija, prosi za mojega ubogega bolnega otroka Brezmadežno Devico Marijo, saj si njena izvoljena cvetka, ki se ti je smehljala že v jutru tvojega življenja. Prosi našo predobro Mater, ki vse premore pri presvetem srcu svojega Božjega sina, da ji podeli milosti, ki jih tako srčno želi, da jo blagoslavlja, tolaži in krepi vselej v življenju, posebno pa v smrtni uri in jo pripelje v srečno večnost.

Moj otrok je bil že v rani mladosti močno ranjen in v sebi še vedno nosi križ bolezni in prestaja hude preizkušnje.

O, sveta Mala Terezija, prosi Jezusovo žalostno Mater Božjo, Mater bridkosti in bolečin, ki je tri ure vzravnan stala pod križem, ko je njen Sin zaradi svoje neizmerne ljubezni trpel v smrtnem boju in molil za grešnike. O, da bi se usmilil tudi mojega ubogega otroka, kakor se je usmilil desnega razbojnika in ga rešil večne smrti.

Če se mojega otroka samo dotakne in ga z vso ljubeznijo objame, vem, da bo rešen vseh svojih muk, stisk, preizkušenj in trpljenja.

Prosi Jezusa, naj zaceli vse rane in jih ozdravi s svojo Predragoceno krvjo, ki jo je nedolžen preival na križu. Naj se dotakne tudi hudo utesnjenega otrokovega srca, ga ozdravi in osvobodi.

O, Sveta Mala Terezija, posreduj pri Devici Mariji za mojega otroka, da bo

lahko v miru zaživel vsakdanje življenje. Naj ga Ona pokrije z žarki svojega ljubečega srca ter pomnoži usmiljenje, da ne bo izgubil moči in poguma v težkih trenutkih, ampak da bi v svojem srcu začutil močan plamen ljubezni Božje Matere Marije, in naj na tvojo priprošnjo razlije nanj milosti polno delovanje svojega plamena ljubezni. Zdaj in ob smrtni uri.

Goreče prosi Marijo, našo nebeško Mater, naj sprejme mojo prošnjo in jo položi v plamen vedno odprtega Brezmadežnega srca. Ko jo bo nebeški Oče videl v gorečem plamenu Marijinega Brezmadežnega srca, vem, da je ne bo odklonil, saj to ne bo več moja, ampak tvoja molitev in prošnja, sveta Mala Terezija!

Tebe je Bog odlikoval z mnogimi milostmi in te poveščal z veliko čudeži. Naj tudi meni, na tvojo priprošnjo, podeli milost otrokove popolne ozdravitve.

To te prosim, sveta Mala Terezija, po našem Gospodu Jezusu Kristusu. Amen.

Cvetka OFS

Srečanje krajevnega bratstva OFS Brezje

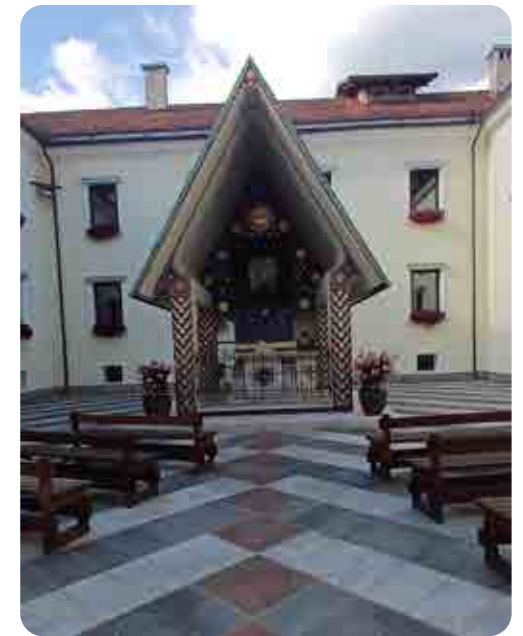
30. junij 2024

Tokratno srečanje KB OFS Brezje je potekalo 30. junija 2024 in je bilo zadnje pred poletnimi počitnicami. Ob 15. uri je bila molitvena ura pred Najsvetejšim, nato je sledila sveta maša za pokojne člane in članice našega krajevnega bratstva. Potem je bilo v dvorani srečanje, ki ga je vodila sestra Anica Švab. Na začetku nam je prebrala molitev k Mariji, ki jo je napisal neki župnik, ki je na Brezjah pri milostnem Marijinem oltarju daroval zahvalno sv. mašo ob

60-letnici nekaterih svojih župljanov. Vsi navzoči smo se nato s pesmijo izročili Sv. Duhu.

Naš duhovni asistent p. Robert Bahčič OFM je 28. junija praznoval svoj osebni praznik, zato mu je predsednica s. Anica čestitala ter izročila darilo. V nadaljevanju srečanja je s. Anica povzela dogajanje Franciškovskega tabora (*Skupaj z križano ljubeznijo*), ki je bilo v Novem mestu in so se ga udeležili tudi nekateri člani našega bratstva; predvsem je izpostavila odnos, ki naj bi ga imeli do bolnikov in o katerem je na predavanju spregovoril bolniški duhovnik p. Marko Novak OFM.

P. Robert Bahčič je zbranim spregovoril o pomenu čudežev, ki jih je Jezus v življenju delal. V Lukovem evangeliju je na vseh teh mestih rečeno, da je šla iz Jezusa moč, da se je nato nekaj zgodilo. Vsak človek se v življenju srečuje z boleznijo in smrtjo. Jairjeva žena v evangeliju je porabila mnogo sredstev (premoženja, zdravnike, ljudi) za ozdra-

vitev, vendar ji to ni pomagalo. Zadnja njena rešilna bilka je bila, da se dotakne Jezusove obleke, saj verjame, da ji On lahko pomaga. Ko to stori, žena ozdravi, saj je šla iz Jezusa moč. Tudi drugi ljudje so se dotikali Jezusove obleke, pa niso občutili Njegove moči, saj Jezus ozdravi tistega, ki v določenem trenutku najbolj potrebuje Njegovo pomoč. Jezus v takem trenutku od človeka pričakuje vero ter predanost («Ne boj se!»). Pred vsakim velikim dejanjem Jezus moli k Očetu, celo preživi noč v molitvi, saj želi vse delati v skladu z Očetovo voljo. V dogodku, povezanem z deklico, ki je umrla, so se Jezusu mnogi posmehovali, saj so dvomili v Njegovo moč in v Njegove besede, da »deklica ni umrla, ampak spi«. Tudi nam kristjanom se lahko ljudje posmehujejo, ko hodimo za Jezusom. V takih trenutkih moramo Jezusu ostati zvesti in se zavedati, da delamo prav.

Sv. Frančišek je oznanjal Križanega in mu tesno sledil, celo tako blizu, da je bil deležen Kristusovih ran (stigem). Frančišek je prvokrat prejel Kristusove (nevidne) rane že pri sv. Damijanu, ko mu Križani spregovori: »Frančišek, popravi mojo Cerkev!« Ta dogodek se Frančišku »vtisne v srce ... od takrat dalje je nosil v svojem srcu rane, ki niso bile vidne«. O tem priča življenjepis »Trije tovariši« ter tudi delo Tomaža Čelanskega »Rožice sv. Frančiška«. Frančišek nato doživi navzočnost Križanega v gobavcu, ki se ga je sprva otepal, nato pa se srečanje z njim spremeni v »sladkost«. Tudi mi se večkrat otepamo neprijetnih dogodkov, križev, ko pa enkrat spoznamo, kaj je življenje in kaj je pomembno, to lažje sprejmemo. Frančišek kasneje prejme Kristusove rane v vidni obliki na gori La Verna. Vtisnjenje Kristusovih ran na Frančišku je na Brezjah upodobljeno v atriju; kapela Frančiškovih ran, ki je bila grajena leta 1967, ob obletnici kronanja Marijine milostne podobe.

Proti koncu svojega življenja Frančišek izgublja vid, kar pa ni bila toliko posledica fizične bolezni, temveč v največji meri duhovnega trpljenja. Pogosto je namreč jokal, saj njegova ljubezen (Jezus) ni bila ljubljena.

P. Robert je izpostavil pomen števila 12, ki se v Svetem pismu večkrat pojavlja. Število 12 izraža *polnost* in *prihod božjega kraljestva*. Jezus namreč prvo prerokbo naredi, ko mu je bilo 12 let (dogodek v templju). Jezus izbere 12 apostolov. V Janezovem evangeliju Jezus pravi, da dan traja 12 ur (12 ur hodite v luči). 12 je tudi košar, ki ostanejo po Jezusovi pomnožitvi kruha. V Razodetju beremo, da se pojavi 12 zvezd na glavi žene (device Marije).

Srečanje smo zaključili z blagoslovom, ki nam ga je podelil naš duhovni asistent p. Robert.

Dominik Janez Herle OFS

Živi rožni venec

za edinost Cerkve, nove duhovne poklice, svetost in stanovitnost poklicanih

ŽETEV

Za molivce Živega rožnega venca, ki molijo za edinost Cerkve, nove duhovne poklice, svetost in stanovitnost poklicanih

»Žetev je obilna, delavcev pa malo. Prosite torej Gospoda žetve, naj pošlje delavce na svojo žetev.« (Lk 10,2)

Drage molivke in dragi molivci Živega rožnega venca!

Časi, ki jih živimo, so taki, kot smo ljudje. Saj ljudje delamo čas in pišemo zgodovino. Res pa je tudi, da imajo pri tem eni večjo moč in vpliv kot drugi. Ne smemo pa ob tem pozabiti, da more vsak posmaeznik s svojim vedenjem vplivati, kako se bodo ljudje okrog njega počutili. Zato se ne smemo glede stanja samo izgovarjati na druge, ampak naj vsak najprej pri sebi narediti tisto, kar lahko. Sem lahko jaz pošten? Lahko jaz molim in delam pokoro? Lahko jaz berem Sveto pismo in pobožno prejemam zakramente? Sem lahko jaz spoštljiv v pogovoru z drugimi? Lahko jaz sprejemam drugačnost drugega? Kolikokrat smo si odgovorili z DA? Torej, kot posamezniki

imamo moč in vpliv pri spreminjanju sebe oziroma svojem lastnem spreobrnjenju. Res je, da ob tem doživljamo svoje osebne križe in svojo nemoč, zato pa se obračamo na Boga in molimo k Božji Materi Mariji. Marijina krona in Marijina lepota nam dajeta moč; zato jo vztrajno kličimo in prosimo, da ne bi omagali v molitvi za nove duhovne poklice in da bi se poklicani odzvali; vsi pa, ki so že poklicani, da bi na svoji poti vztrajali. Naj nam molitev in medsebojna povezanost da moči in poguma, da bomo vztrajno gradili osebno svetost, ki bo spreminjala naše skupnosti in Cerkev.

DUHOVNE VAJE ZA
člane in članice

Živega rožnega venca

Tema: Moliti s sv. Frančiškom
Brezje,

od 15. do 17. novembra 2024.

Pričetek ob 19. uri z večerjo.

Rjuhe in brisače niso potrebne.

Cena vikenda je 65 €.

MOLITEV

USMILJENI BOG, HVALA TI (Molitev iz molitvenika *Molitve in spodbude k molitvi*, zbrala in uredila s. Štefka Klemen, Maribor: Ognjišče, Slomškova založba, 2021, str. 64)

Usmiljeni Bog, hvala ti, da si nas pri krstu poklical, naj bomo tvoje ljudstvo.

V odgovor tvojemu klicu danes ponovno rečemo svoj »da«. Daj, da bomo vedno bolj zvesti svoji krstni poklicanosti in poslanstvu. Blagoslovi z novim duhom gorečnosti in navdušenja vse, ki posvečajo svoje življenje v službi tvojemu ljudstvu. Prebudi v številnih fantih in dekletih, možeh in ženah živo vero, gorečnost in ljubezen, iskreno sočutje in duha služenja, da se bodo v služenju tebi in svojim bližnjim razdajali v službenem duhovništvu, kot stalni diakoni, redovniki in redovnice ali kot Božji kvas sredi sveta v laičkem svetu. Napolni nas z duhom modrosti, da bomo vsak v svojem poklicu in poslanstvu radostnih src oznanjali tvoj evangelij in z življenjem pričevali za tvojo navzočnost med nami. Amen.

Iz Poslanice papeža Frančiška za 60. svetovni dan molitve za poklice: Poklicanost: milost in poslanstvo

V sredo, 26. aprila 2023, je izšla poslanica papeža Frančiška za 60. svetovni dan molitve za poklice z naslovom: Poklicanost: milost in poslanstvo, ki ga bomo obhajali 30. aprila 2023, na 4. velikonočno nedeljo.

Milost in poslanstvo: dar in naloga
Dragi bratje in sestre, poklicanost je dar in naloga, vir novega življenja in resnične-

ga veselja. Naj molitvene in animacijske pobude, povezane s tem dnevom, okrepijo občutljivost za poklicanost v naših družinah, v naših župnijskih skupnostih in v skupnostih posvečenega življenja, v cerkvenih združenjih in gibanjih. Duh vstalega Gospoda naj nas otrese brezbržnosti in nam podari simpatijo in empatijo, da bomo vsak dan živeli prerajeni kot otroci Boga Ljubezni (prim. 1 Jn 4,16) in da bomo tudi s svoje strani rodovitni v ljubezni ter sposobni prinašati življenje povsod, zlasti tja, kjer so izključenost in izkoriščanje, revščina in smrt, da se bodo tako širili prostori ljubezni[4] in bo Bog vedno bolj kraljeval na tem svetu.

Naj nas na tej poti spremlja molitev, ki jo je sestavil sv. Pavel VI. za 1. svetovni dan za poklice, 11. aprila 1964: »Gospod Jezus, božji pastir duš, ti si poklical apostole, da bi postali ribiči ljudi. Pritegni tudi danes k sebi goreče in plemenite fante iz naših družin ter jih naredi za svoje učence in služabnike. Zbudi v njih željo po zveličanju vseh ljudi [...] Pokaži jim obzorja vsega sveta [...]. Naj odgovorijo tvojemu klicu, da bodo na zemlji nadaljevali tvoje delo odrešenja in gradili tvoje skrivnostno telo, ki je Cerkev, in naj postanejo 'sol zemlje' in 'luč sveta' (Mt 5,13).«

V. del

ZAHVALA IN PROŠNJA

Drage molivke in dragi molivci, hvala vam tudi za vse darove, ki jih namenjate za vzdrževanje Brata Frančiška, kjer je rubrika ŽETEV. Novi molivci se še naprej pridružujejo; nekoliko počasneje, pa vendar se. Vabljeni, da se prijavite ali nagovorite še koga. Če bi kakšna župnija potrebovala več zloženek za povabilo novih članov, jih lahko dobi na naslovu ŽRV.

NASLOV:
ŽRV, Brezje 72, 4243 BREZJE

PRIČEVANJA MOLIVCEV ŽRV

Še naprej ste povabljeni, da napišete kratko pričevanje, svoje misli ob molitvi desetke za nove duhovne poklice, ki bo objavljeno v rubriki Žetve.

ŽRV darovi za revijo Brat Frančišek
julij '24 – avgust '24 = 1729 €

Bog povrni!

- 5 € Branka Prosen, Igor Kobal, NN
- 7 € Dragan Babič
- 10 € Katarina Dimač, Darja Kojič, Ana Kroflič, Lucija Mikuletič, NN, NN, Kristina Ferenček, Matija Gabrenja, Amalija Kužnik, NN, Anica Križman, Ana Valenčič, Saša Oder, Marija Žulič
- 12 € NN
- 15 € Anica Selan, Miranda Skrabolje, Marija Černe
- 20 € Marija Marinc, Darko Lovrec, Vilma Benedičič, Bogomir Zdravič, Marija Zupan, Irena Skvarč, Marija Jerina, Nada Prašnikar, NN, Pavla Rupnik, Nada ipavec, NN, Tanja Rupnik, NN, Anica Korasa, Jožica Baša, Sidonija Turner, Angela Rogelj, Viktorija Kvas, Ivanka Leskovar, Martina Ošlaj, Zora Baša, Milena Košič, Tomaž Petkovšek, Janez Jan, Martina Možič
- 25 € Jože Kužnik, Pavla Stergar, Vitomir Magajne, Brigita Krofi, Nevenka Kariina Sestre, Danijela Kocen
- 30 € Simona Poredoš, NN, Anica Ranfl, Ivica Kresnik, Olga Munih, Marija Beršnjak, Ivana Ljubišič, Olga Malcker, Uroš Zagožen, Anica Kužnik, Marija Seljak, Andrej Rutar, Katica Hrovatin
- 50 € Romina Cvetje, Vesna Krivec, Bernarda Žohar, Branka Torkar, Ljudmila Miklavčič, Emilija Vnuk, Alojzija Jarm
- 100 € Boris Novak

DESETKA ČASTITLJIVEGA DELA ROŽNEGA VENCA: Ki je tebe, Devica, v nebesih kronal, Ef 1,3-7

Slavljen Bog in Oče našega Gospoda Jezusa Kristusa, ki nas je v nebesih v Kristusu blagoslovil z vsakršnim duhovnim blagoslovom: pred stvarjenjem sveta nas je izvolil v njem, da bi bili pred njegovim obličjem sveti in brezmadežni. V ljubezni nas je vnaprej določil, naj bomo po Jezusu Kristusu njegovi posinovljeni otroci. Takšen je bil blagohotni sklep njegove volje, v hvalo veličastva njegove milosti, s katero nas je obdaril v Ljubljennem.

Razlaga Berta GOLOB

Marija, Mati kronana,
Kraljica zemlje in neba;
zdaj prosimo te vsi lepo:
Ob smrti vzemi nas v nebo!

To je skrivnost zahvale za davno privolitev: Zgodi se mi po Tvoji besedi. Angel je šel od nje, a angeli jo obkrožajo, zvezde se sklepajo v venec, luna ji pada k nogam. Pridi, pridi iz Libanona, pridi, da boš kronana ... Srednica med Bogom in človekom, upodobljena z obrazi vseh ras. Kraljica, Begunka, Pomočnica, Sočutna; betlehemska, nazareška, kalvarijska. Draga otrokom in odraslim. Ti zatočišče izgnanih, pribežališče oskrunjenih, tolažba žalujočih, veselje radostnih, novo upanje zablodelih. Vedno čista voda studenčnica. Posoda žive vode, Mati božja.

Ki te je, Devica, v nebesih kronal, prosi za nas grešnike. Amen.

p. Krizostom Komar OFM

Srečanje frančiškanskih ponovincev iz Evrope

Od 15. do 19. julija je pri Porcijunkuli v Assisiju potekalo srečanje začasno zaobljubljenih bratov OFM iz Evrope, ki ga je organiziralo Generalno tajništvo za formacijo in študij ter si je za temo izbralo izraz iz *Vita Prima* Tomaža Čelanskega: »Poln neskončnega občudovanja«.

Po prvem dnevu, 16. julija, je 155 bratov in njihovih vzgojiteljev razmišljalo o »Ravnovesju med kontemplacijo in dejavnostmi«, temo, ki jo je predstavil br. Paolo Zampollini, predsednik frančiškanske komisije »Duh molitve in pobožnosti«. V razpravi, polni osebnih izkušenj, je brat Paolo analiziral različna besedila iz frančiškanskih virov, ki opisujejo odnos svetega Frančiška do kontemplacije. Po delu v jezikovnih skupinah so ponovinci pojasnili nekatere

težave, s katerimi se srečujejo pri iskanju zdravega ravnovesja. Poudarjeno je bilo, da včasih primanjkuje bratov s slovesnimi zaobljubami, ki so strokovnjaki za kontemplativno življenje. Več skupin je izrazilo željo, da bi vsak mesec imeli priložnost opraviti dan duhovnih vaj v obliki puščave. Med evharističnim slavljem v baziliki sv. Klare je generalni tajnik za formacijo in študij br. Darko Tepert OFM, izhajajoč iz besedila preroka Ozeja, spregovoril o pomenu Božje volje

pri vsaki odločitvi, tudi pri odločitvi za umiritev v samotiču.

Na dan bratskih srečanj ter osebne in skupnostne molitve so se bratje v sredo, 17. julija, natanko dva meseca pred praznovanjem 800. obletnice Frančiškovih ran, odpravili na romanje v La Verno. Mašo je vodil br. Livio Crisci OFM, provincialni minister province sv. Frančiška stigmatiziranega in predsednik COMPI, ki je spomnil, da je bil vzpon na goro La Verna za Frančiška izkušnja »noči«,

medtem ko dogodek vtisnjenja ran predstavlja vdor »novega dne v lastnem življenju«. In nato zaključil: »Dragi bratje, potopimo se v zgodovino, nosimo v srcu zadnje besede, ki jih je serafinski oče izrekel pred odhodom s tega sveta: »Jaz sem svoje opravil; naj te Kristus nauči svojega« (LegM XIV, 3)«.

18. julij je bil posvečen novim oblikam življenja in evangelizaciji: v homiliji, ki jo je vodil, je monsinjor Mario Vaccari OFM, škof v kraju Massa Carrara-Pontremoli, izhajajoč iz evangeljskega odlomka spregovoril o tem, kako nositi jarem, in poudaril, da je to treba storiti s krotkostjo in ponižnostjo. Po slavu je delil svojo izkušnjo popotovanja in življenja v integriranem bratstvu. Brat Casey Cole OFM, je predstavil evangelizacijo prek družabnih omrežij. Ta dan je zaznamoval tudi prihod generalnega definitorija, ki je ponudil svoj prispevek v različnih jezikovnih skupinah.

Zadnji dan srečanja je generalni minister br. Massimo Fusarelli OFM

spregovoril o položaju manjših bratov v Evropi in skušal odpreti pogled v prihodnost. V svojem govoru je ponovil, da je postsekularizacija lahko priložnost za ponovno odkritje vere. Izhajajoč iz zglede svetega Frančiška, ki je v svoj svet vnesel kanček človečnosti, je brate spodbujal k študiju in raziskovanju, da bi danes postali sposobni razvijati elemente frančiškanskega humanizma, ki ga je treba nato modulirati v stiku z novimi stvarmi, ki se pojavijo. Končno je brate spodbudil, naj odprejo obzorje onkraj naših meja in naj si drznejše razmišljajo o »novih stvareh«.

V baziliki sv. Marije Angelske je sveto mašo, ki jo je poživilo petje poljskih bratov, vodil brat Massimo, ki se je v homiliji, ko je govoril o družbi, v kateri živimo, vprašal, ali je to konec krščanstva in s tem verskega življenja, ali gre za možnost novega začetka, in odgovoril: »Močno verjamem, da je zdaj čas, da začnemo znova, vendar moramo ubrati pravo pot, tisto, ki nam jo nakazuje

Duh.« Na koncu je začasno zaobljubljenim zaželel, da bi bilo njihovo življenje v celoti predano, da bi postalo oznanjevanje evangelija, ki rešuje.

Med srečanjem so evropski začasno zaobljubljeni bratje lahko razpravljali in izmenjali poglede na resničnost njihove formacije, življenja in poslan-

stva v svojih enotah ter na obete za prihodnost frančiškanskega misijona v Evropi. Izhajajoč iz predstavitev v predavalnici in po delu v jezikovnih skupinah so sestavili končno izjavo in predloge za srečanja vnaprej.

Vir: *Fraternitas 339*, 7. avgust 2024

Porcijunkulski odpustek 2024

Z obhajanjem sv. maše v baziliki sv. Marije Angelske se je 1. avgusta uradno začel Asiški odpustek, ki bo omogočil pridobitev popolnega odpustka do 2. avgusta do polnoči v vseh župnijskih cerkvah in vseh cerkvah, ki jih upravljajo manjši bratje (franciškani, minoriti in kapucini).

Br. Massimo Fusarelli OFM, generalni minister reda manjših bratov, se je v homiliji osredotočil na vez med Devico Marijo, križanim Kristusom in Očetovim usmiljenjem ter spomnil na besede svetega Bonaventura, čigar 750-letnico smrti obhajamo letos. Prav odnos

do razpela je zaznamoval Frančiškovo življenje: »Od začetka v majhni cerkvi sv. Damjana do stigmat, katerih osemstoletnico praznujemo. Križani Jezus ga kliče, naj obnovi svojo hišo, Cerkev, ki je popolnoma propadala. Frančišek bo to storil s pričevanjem življenja, ki je radikalno zvesto Njemu in njegovemu evangeliju. Dosežen z razsvetljujočo besedo in preobražujočo ljubeznijo križanega Kristusa se začne zavedati, da je predvsem on tista hiša, ki jo je treba popraviti, v kateri želi Jezusa sprejeti, da bi tam stalno prebival, kot nas spominja Bonaventura,« je dejal generalni minister. V nadaljevanju je spomnil, kako nas asiški odpustek kliče »k novemu koraku v trajnem in korenitem spreobrnjenju h Gospodu Jezusu, da postanemo njegov

Kako je sveti Frančišek prosil in dobil porcijunkulski odpustek

Neke noči v letu Gospodovem 1216 je bil Frančišek potopljen v molitev in premišljevanje v majhni cerkvi Porcijunkula, ko je nenadoma zelo močna svetloba preplavila cerkev in Frančišek je nad oltarjem in na svoji desni zagledal Kristusa, oblitega s svetlobo, in Njegovo presveto mater, obkroženo z množico angelov. Frančišek je v tišini z obrazom na tleh častil svojega Gospoda! Nato so ga vprašali, kaj želi za zveličanje duš. Frančiškov odgovor je bil takojšen: »Sveti oče, čeprav sem nesrečen in grešnik, prosim, da podeliš široko in velikodušno odpuščanje vsem tistim, ki se pokesajo in se spovedujejo in pridejo obiskat to cerkev, s popolnim odpuščanjem vseh grehov.«

»Kar prosiš, brat Frančišek, je veliko – mu je rekel Gospod – vendar si vreden večjih reči in imel boš večje. Zato pozdravljam tvojo prošnjo, vendar pod pogojem, da prosiš mojega vikarja na zemlji za ta odpustek v mojem imenu. In Frančišek se je nemudoma predstavil papežu Honoriju III., ki je bil tiste dni v Perugii, in mu iskreno povedal o videnju, ki ga je imel. Papež ga je pozorno poslušal in po kratkem razmisleku privolil. Potem je vprašal: »Za koliko let želiš ta odpustek?«

stalni dom in da lahko popravimo dom mnogih življenj in skupnosti, mnogih situacij in veliko ljudi, ki gredo v propad v Cerkvi in v svetu.«

Br. Massimo, ki je citiral okrožnico *Fratelli tutti* papeža Frančiška, se je skliceval na izkušnjo veselja, ki ga človek občuti ob spravi, ob popravljanju odnosa, ki je v ruševinah, ob ponovni vzpostavitvi izgubljenе vezi.

Takoj po sv. maši je generalni minister OFM vstopil v Porcijunkulo, ki bo sprejemala vernike in romarje, med njimi tudi mlade in družine ter vse romarje. Na praznični večer je bila na trgu pred Porciunkulo gledališka predstava Fra' rimskega igralca Giovannija Scifonija, ki v osebnem in sodobnem, radostnem in razmišljujočem ključu igra Asiškega ubožca.

Frančišek je hitro odgovoril: »Sveti oče, ne prosim za leta, ampak za duše.« In vesel se je odpravil proti vratom, papež ga je poklical: »Kaj, ali nočete nobenih dokumentov?« In Frančišek: »Sveti oče, dovolj mi je vaša beseda! Če je ta odpustek Božje delo, bo pokazal svoje delo; ne potrebujem nobenega dokumenta, ta papir mora biti Sveta Devica Marija, Kristus notar in Angeli

priče.« In nekaj dni pozneje je skupaj z umbrijskimi škofi in ljudstvom, zbranim pri Porcijunkuli, skozi solze dejal: »Bratje moji, vse vas želim poslati v nebesa!« (Iz »Theobaldove diplome«)

Dar odpustka

Odpustek je odpuščanje časne kazni pred Bogom za tiste grehe, katerih krivda je že odpuščena. Prejme ga kristjan, ki je pravilno pripravljen pod določenimi pogoji ob pomoči Cerkve, ki v službi odrešenja z oblastjo razdeljuje in naklanja zaklad zadostitev Kristusa in svetnikov.

Pogoji za prejem porcijunkulskega odpustka (zase ali za pokojnika):

- ☞ nenavezanost na greh;
- ☞ prejem zakramenta sv. spovedi; to je lahko deset dni prej ali pozneje;
- ☞ vreden prejem svetega obhajila pri sv. maši;
- ☞ obisk Porcijunkulske cerkve ali katerekoli župnijske cerkve ali cerkve, ki jo upravljajo mnajši bratje (franciškani, minoriti ali kapucini);
- ☞ molitev po namenu svetega očeta (vera, očenaš in zdravamarija ter slavaočetu).

Vir: *Fraternitas* 339, 7. avgust 2024

Tomaž Čelanski Življenje našega blaženega očeta Franciška

Vita brevior (16)

Začenjajo se čudeži

1. O življenju in delovanju, o prehodu in kanonizaciji našega presvetega očeta Franciška sem, kolikor sem mogel na kratko, že poročal, zdaj pa bom v Božjo slavo poskrbel za opis nekaj njegovih čudežev, za katere sem izvedel od verodostojnih mož ali pa iz njihovih spisov. Nisem pa pozornosti namenil vsemu povedanemu; čeprav je zaradi koristnosti treba veliko povedati, smo zaradi obsega še več primorani zamolčati.

2. Blaženi Francišek, praporščak večnega kralja, je tisti dan, ko je bil pokopan,

naredil prvi čudež. K njegovemu grobu so prinesli neko deklico, ki je že eno leto imela tako strašno ukrivljen vrat in glavo pritrjeno na ramena, da je lahko druge gledala le od strani. Ko je položila glavo pod skrinjo, v katero je bilo položeno dragoceno telo Kristusovega služabnika, je pri priči zravnila vrat. Zadržana zaradi te hipne spremembe na sebi je zbežala in začela jokati. Na rami, kamor je nekoč naslanjala glavo, pa se ji je pojavila jamica zaradi drže, ki jo je povzročala dolgotrajna bolezen.

3. V kneževini Narni je neki deček imel v tako močnem krču ukrivljeno golen, da nikakor ni mogel hoditi brez pomoči dveh palic. Od otroštva ga je pestila ta bolezen, postal je berač, očeta in matere sploh ni poznal. Po zaslugi blaženega Franciška je bil rešen te težave in je lahko svobodno šel, kamor je hotel, brez palic.

4. Neki Nikolaj, meščan iz Foligna, je imel levo nogo hromo, pestila ga je huda bolečina in je veliko potrošil za zdravni-

ke, da bi se mu povrnilo prejšnje zdravje, tako da se je zadolžil bolj, kot je hotel in mogel. Ko mu slednjic njihova pomoč ni prav v ničemer koristila, se je, udarjen od tako velike bolečine, da zaradi hudega vpitja sosedom ponoči ni pustil spati, zaobljubil Bogu in blaženemu Frančišku ter se dal prinesiti na njegov grob. Ko je v molitvi prebil noč na grobu svetnika, je iztegnil nogo, se silno razveselil in se brez palice vrnil na svoj dom.

5. Neki deček je imel nogo tako skrčeno, da se je s kolenom dotikal prsi, s peto pa zadnjice. Njegov oče si je mrcvaril telo s spokornim pasom, mati pa se je hudo bičala. Ko so ga prinesli na grob blaženega Frančiška, je takoj in popolnoma ozdravel.

6. V mestu Fano je bil neki hromec, čigar goleni, polne tvorov, so se držale zadnjice. Od njega se je širil takšen smrad, da ga špitalci nikakor niso hoteli ne sprejeti ne držati v špitalu. Po zaslugi našega preblaženega očeta Frančiška, na čigar usmiljenje se je skliceval, se je kmalu zatem razveselil, ker je bil rešen bolezn.

7. Neki gubijski deklici so ohromele roke in so ji eno leto povsem odpovedali vsi udje. Da bi prejela milost ozdravljenja, jo je njena dovilja skupaj z voščeno podobo prinesla na grob preblaženega očeta Frančiška. Ko se je tam mudila osem dni, so se ji nekega dne tako povrnilo moči v vseh udih, da so bili sposobni za prejšnja običajna opravila.

8. Tudi drug deček iz Črne gore je pred vrati cerkve, v kateri počiva telo svetega Frančiška, ležal več dni, ker ni mogel ne hoditi ne sedeti; od pasu navzdol je bil brez moči in so mu udje povsem odpo-

vedali. Nekega dne je vstopil v cerkev in se ob dotiku groba preblaženega očeta Frančiška odpravil ven čil in zdrav. Sam deček je govoril, da je k njemu, ko je ležal zraven groba slavnega svetnika, pristopil neki mladenič, stoječ na grobu, oblečen v bratovski habit. V roki je držal hruške. Poklical ga je, mu ponudil hruško in ga spodbudil, naj vstane. Deček mu je vzel iz rok hruško in odgovoril: »Glej, hrom sem in nikakor ne morem vstati.« Podano hruško je pojedel in začel iztegovati roko še po eni, ki mu jo je ponujal isti mladenič. Ta ga je spet spodbujal, naj vstane, on pa, ki je čutil, kako ga bremeni bolezen, ni vstal. Toda ko je iztegnil roko po hruški, ga je omenjeni mladenič, ko mu je dal hruško, zagrabil za roko in ga popeljal ven, potem pa izginil izpred njegovih oči. Ko je deček videl, da je čil in zdrav, je začel na glas klicati in vsem razglašati, kaj se mu je zgodilo.

9. Neko ženo iz mesta, ki se imenuje Coccorano, polno gnojnih oteklin, so prinesli na grob blaženega očeta. Noben

njen ud razen jezika ni več služil svojemu namenu. Ko se je malce pomudila pred grobom presvetega moža, je vstala kar najbolje ozdravljena.

10. Ko je neki drug Gubijčan svojega skrčenega in hromega sina v škatli prinesel na grob svetega očeta, ga je dobil nazaj čilega in zdravega. Bil je namreč tako skrčen, da so se mu povsem posušene goleni držale zadnjice.

11. Neki mož iz škofije Voltera, Ricomagnus po imenu, ki se je z rokami komaj vlekel po tleh in ga je lastna mati zapustila zaradi pošastne zabuhlosti, se je ponižno zaobljubil blaženemu Frančišku in bil takoj ozdravljen.

12. V isti škofiji sta dve ženi, Viridis in Sanguinea po imenu, ki sta bili tako hromi, da se sploh nista mogli premikati, razen če so ju drugi nosili, odrgnjenih rok, na katere sta se opirali pri premikanju, ozdraveli zgolj z zaobljubo.

13. Neki mož Jakob iz Poggibonsija je bil tako bedno grbast in sključen, da se je z usti dotikal kolen. Njegova mati, vdova, ga je prinesla v neko svetišče blaženega Frančiška in pred Bogom izlila molitev za njegovo rešitev. Domov ga je odpeljala čilega in zdravega.

14. V Vicalviju je neki ženi suha roka po zaslugah svetega očeta postala podobna drugi, zdravi roki.

15. V mestu Capua se je neka žena zaobljubila, da bo osebno obiskala grob blaženega Frančiška. Zaradi skrbi za družinske zadeve je pozabila na zaobljubo in iznenada ohromela po desni strani. Glave in roke s pokrčenimi kitami ni mogla obrniti postrani. Bila je tako polna bolečin, da je sosede nenehno utrujala s svojim vpitjem. Ko sta torej šla dva brata mimo njene hiše, sta na prošnjo nekega duhovnika vstopila k revici. Ta se je spovedala pozabljenega zaobljube in od njiju prejela blagoslov. Še isto uro je vstala zdrava. Izmodrena po kazni je brez odlašanja izpolnila, kar se je zaobljubila.

16. Jerneju iz Narnija sta, ko je spal v senci nekega drevesa, po hudičevi zlobi povsem odpovedala golen in stopalo. Ker je bil mož zelo reven, ni vedel, na koga naj se obrne. Toda Kristusov praporščak Frančišek, ljubitelj ubogih, se mu je prikazal v sanjah in mu zapovedal iti na neki kraj. Ko se je vlekel tja in je zašel s prave poti, je zaslišal glas, ki mu je rekel: »Mir tebi! Jaz sem tisti, kateremu si se zaobljubil.« Ko ga je pripeljal na tisti kraj, je, kakor se mu je zazdelo, eno roko položil na njegovo stopalo, drugo pa na golen in tako pozdravil suha uda. Ta mož je bil takrat že v letih in je bil že šest let tako hrom.

Se nadaljuje./Prevedel br. Miran Špelič OFM

Molitev za mir v Sveti deželi

Jeruzalemski latinski patriarh kardinal Pierbattista Pizzaballa OFM je ob prazniku Marijinega vnebovzeta napisal sporočilo, v katerem vabi k posebni molitvi za mir na Bližnjem vzhodu.

Dragi bratje in sestre, Gospod naj vam podari mir!

O d začetka te strašne vojne je preteklo že veliko mesecev. Ne samo, da sta trpljenje, ki ga je povzročil ta konflikt, in strah pred tem, kar se dogaja, še vedno prisotna, temveč se zdi, da ju nenehno podžigajo sovraštvo, zamera in prezir, ki le še povečujejo nasilje in zmanjšujejo možnosti za iskanje rešitev.

Vedno težje si je namreč predstavljati zaključek tega konflikta, katerega vpliv na življenje naših ljudi je večji in bolj boleč kot kdaj koli prej. Vedno težje je najti osebe in ustanove, s katerimi je mogoče vzpostaviti dialog o prihodnosti in miroljubnih odnosih. Zdi se, da nas vse ta sedanost, prežeta s tako velikim nasiljem in seveda tudi jezo, stiska.

Kljub temu pa se zdi, da bodo ti dnevi pomembni za to, da bi uspeli doseči preobrat v konfliktu, še posebej 15. avgust, ki je za nas slovesni praznik vnebovzeta Device Marije.

Na ta dan vse vabim, da se pred ali po obhajanju evharistije ali v drugem trenutku v molitvi obrnejo k Devici Vnebovzeti in jo prosijo za mir. Želim, da bi se nam župnije, kontemplativne in apostolske redovne skupnosti ter tudi tistih malo romarjev, ki so med

nami, pridružili pri skupni želji po miru, ki jo izročamo presveti Devici.

Po tem ko je bilo izrečenih toliko besed in ko smo storili vse, kar je bilo mogoče, da bi pomagali in bili blizu vsem, zlasti tistim, ki so najbolj prizadeti, nam ne preostane drugega kakor molitev. Spričo tolikih besed sovraštva, ki so prepogosto izrečene, želimo prinašati svojo molitev, sestavljeno iz besed sprave in miru.

Skupaj s pismom prilagam molitev k Devici Vnebovzeti in vas vabim, da jo uporabite na dan tega slovesnega praznika.

Molimo, da bi v tej zelo dolgi noči, ki jo živimo, priprošnja presvete Marije odprla žarek luči za vse nas in za ves svet.

*Z dobrimi željami,
+ kardinal Pierbattista Pizzaballa
jeruzalemski latinski patriarh*

Molitev za mir k blaženi Devici Mariji Vnebovzeti

*Veličastna Božja Mati,
povzdignjena nad angelske zборе,
prosi za nas s svetim nadangelom Mihaelom
in z vsemi angelskimi nebeškimi silami
ter z vsemi svetniki
pri tvojem najsvetejšem
ljubljenem Sinu, Gospodu in učitelju.*

*Izprosi tej Sveti deželi,
vsem njenim otrokom
in celotnemu človeštvu
dar sprave in miru.*

*Naj se izpolni tvoja prerokba:
vsi, ki so napuhnjenih misli,
naj bodo razkropljeni;
mogočni naj bodo vrženi s prestolov
in nizki končno povišani;
naj bodo lačni napolnjeni z dobrotami,
miroljubni naj bodo prepoznani kot Božji otroci
in krotki naj prejmejo v dar deželo.*

*Naj nam to podeli Jezus Kristus, tvoj Sin,
ki te je danes povzdignil nad angelske zборе,
te kronal z diademom kraljestva
in te postavil na prestol večnega sijaja.
Njemu naj bo čast in slava na veke vekov.
Amen.*

Romanje k sv. Ani na Ledinico pri Žireh

27. julija 2024

V programu Društva prijateljev SVETE DEŽELE je bilo letos tudi enodnevno Anino romanje k romarski cerkvi sv. Ane na Ledinici pri Žireh. Radi bi spoznali tudi romarske cerkve v Sloveniji, zato smo se prijavili. Bilo nas je za en manjši avtobus, nekaj jih je prišlo tudi z osebnimi vozili.

Že ko smo izstopali iz avtobusa, nas je ključar Anton Kristan pozdravil za dobrodošlico z vsemi zvonovi, tako da je donelo po celi dolini in so se Žirovci zagotovo spraševali, kakšno slavlje je na Ledinici. Da je bilo res pravo romanje, smo šli od mostu čez Soro po stezi skozi

gozd do cerkve peš (nekaj minut). Organizatorji so nas usmerili mimo cerkve do mežnarije in ravnice pred njo. Tam so nas v senci ob mizah in stolih čakale gospodinjice iz žirovskega Društva kmečkih žena. Pogostile so nas s sladkimi dobrotami, osvežilno pijačo in kavo, kar se nam je zelo prileglo.

Pred mežnarijo nas je že čakal tudi zbiratelj in kulturnik Franc Temelj, ki je ravno v tem času razstavljal zbirko podobnic sv. Eme Krške. Podobice je zbiral več let. Najstarejša je iz leta 1745, najnovejša pa iz leta 2022. Na Ledinici je namreč tudi kontrolna točka Emine romarske poti. Na desni strani sprednjega oltarja stoji tudi kip Eme Krške, ki je bila proglašena za svetnico leta 1938.

Vse to nas je precej zadržalo, zato smo glede na program z mašo že zamujali. Ob vstopu v cerkev in ob pogledu

na oltarno sliko sv. Ane smo se zopet ovedeli, na kakšnem romanju smo. Mašo sta darovala p. Peter Lavrih in

domači župnik Andrej Jemec, ki nam je na začetku na kratko predstavil cerkev. Prvotna cerkev, ki so jo pozneje porušili, je na tem mestu stala že v začetku 16. stoletja. Posvečena je bila sv. Ožboltu. Sedanja cerkev je iz konca 17. stoletja, prvotno še tudi posvečena sv. Ožboltu. Veliki oltar sv. Ane pa je iz leta 1774, kasneje ga je v baročnem slogu renoviral Štefan Šubic.

P. Peter nam je v svojem prijetnem slogu v pridigi predstavil starše božje matere Marije in sploh pomen družine. Ob glasbeni spremljavi Antona Čadeža smo med mašo peli cerkvene »ljudske« pesmi. Cerkev je zelo akustična in se zato v njej zelo lahko poje.

Po maši smo hiteli naprej. Matjaž Oblak, soorganizator romanja iz Žirov, je usmeril vožnjo skozi industrijsko cono in nam pri tem predstavil gospodarstvo kraja. Naslednji postanek - žirovska farna cerkve sv. Martina.

Cerkev je predstavil g. župnik. Cerkev je res veličastna. Zgrajena je bila v začetku 20. stoletja, posvečena, še ne čisto dokončana, na Martinovo nedeljo leta 1912. - V cerkvi smo zapeli pete litanije Matere božje ob spremljavi orgel z organistom Antonom Čadežem. G. Čadež nas je vodil tudi v gornje prostore župnišča pogledat stalno zbirko, ki je ostala v spomin na dolgoletnega organista Antona Jobsta.

Anton Jobst, organist, skladatelj in zborovodja je prišel v Žiri leta 1912. Po rodu koroški Slovenec je v Ljubljani obiskoval orgelsko šolo. Prišel je v Žiri v pričakovanju, da bo nova cerkev v kratkem dobila tudi nove orgle. Za začetek je dobil že kar dober pevski zbor. V vojnem času leta 1914 je cerkev res dobila mogočne orgle mojstra Ivana Milavca. Anton Jobst je nanje igral s kratkimi presledki skoraj sedem desetletij. Končno, ko je le uvidel, da

on ne bo večno, je ključke dal svojemu učencu Antonu Čadežu z naročilom, da jih lahko uporabi samo on.

Po vseh zanimivih ogledih smo postali že malo lačni, zato nam je zelo teknilo kosilo v restavraciji Sklednik.

S tem še nismo končali. Če si v Žireh, je skoraj obvezno, da greš pogledat žirovski muzej. Po muzejskih zbirkah (čipke, čevljarstvo, slikarstvo, rapalska meja) sta nas popeljala predsednik muzejskega društva Žiri dr. Alojz Demšar in predstavnica Turističnega društva Ivanka Žakelj.

Sobotni dan nam je odprl spomine na praznovanja v naši mladosti, ko so nam vero približali starši in stari starši.

Lep dan in prijateljsko druženje je poglobilo našo čustveno povezanost in pripadnost društvu. Hvala vsem za organizatorski trud in zahvala duhovnikoma za darovano sv. mašo.

Marija G.

Bolgarski samostani in sv. Pavel v Filipih (Grčija)

od 15. do 19. septembra 2024

Namen romanja: obisk slovanske duhovne dediščine svetih bratov v Bolgariji in obisk Makedonije v Filipih, kamor je prispel sv. Pavel iz Male Azije

1. dan, 15. 9.: zbiranje na Brniku okrog 7.00 – natančna ura bo še sporočena. Prevoz do Brnika uredite sami. Polet v Sofijo preko Istanbula. Avtobusna vožnja proti jugu v mesto Sandanski, kjer bomo nastanjeni za 2 noči; večerja in nočitev.

2. dan, 16. 9.: SANDANSKI – FILIPI – SANDANSKI: ves dan bo posvečen sv. Pavlu. Peljemo se v Grčijo v Filipe, ki je bilo prvo mesto v Evropi, ki ga je sv. Pavel obiskal po prihodu iz Male Azije. Ob reki se je srečal z ženami in sv. Lidijo. O tem pišejo Apostolska dela in Pismo Filipljanom. Sveta maša bo tam na prostem.

3. dan, 17. 9.: SANDANSKI – SAMOSTAN RILA – SOFIJA: prevoz do samostana Rila - največjega in najlepšega bolgarskega samostana ter enega najstarejših v Bolgariji. Nahaja se med slikovito goru Rila. Križni hodnik je spektakularna Unescova svetovna dediščina, najbolj obiskano romarsko in turistično mesto v Bolgariji. V 10. stoletju ga je ustanovil Janez Rilski (Ivan Rilski), puščavnik in mistik. Sofija, Mesto, ki se razteza čez sedem tisočletij, je eno najstarejših mest v Evropi. Danes je očarljivo stičišče zgodovine in sedanosti. "Vedno raste, nikoli se ne stara" je moto bolgarske

prestolnice. Možnost ogleda rimskih utrdb Serdika, sveta maša, namestitev za 2 noči, večerja in nočitev.

4. dan, 18. 9.: SOFIJA – PLOVDIV – SAMOSTAN BAČKOVO – SOFIJA: vožnja do Plovdiva. Plovdiv je drugo največje bolgarsko mesto in velja za eno najstarejših v Evropi ustanovljeno pred približno 8000 leti na ravni Troje in Miken. Starejši je od Rima, Aten in Carigrada. Mesto leži na stičišču med Zahodom in Vzhodom, kjer gresta zgodovina in sodobnost z roko v roki. Plovdiv je bil glavno mesto starodavne Trakije in veliko trgovsko središče. Nazaj v Sofijo, srečanje z domačo Cerkvijo, sveta maša, večerja in nočitev.

5. dan, 19. 9.: zgodaj sveta maša, zajtrk in odhod na letališče. Polet v Ljubljano (Brnik), preko Istanbula.

Program vodi bolgarska agencija Rila.

Namestitev hotelih s 4*,s polpenzionom (zajtrk, večerja). Potrebni dokumenti: osebna izkaznica ali potni list. Zavarovanje odpovedi romanja in zdravstveno zavarovanje za tujino lahko uredite na Komisariatu za Sveto deželo.

CENA 895 EUR.

V CENO JE VKLJUČENO: letalski prevoz (takse se še lahko spremenijo), hotelska namestitev, vsi avtobusni prevozi v Bolgariji in Grčiji, lokalno vodstvo (lahko v srbskem, bolgarskem ali angleškem jeziku – bo prevod).

V CENO NI VKLJUČENO: vstopnine cca 50€; napitnine 25€ - na osebo, se plača v Bolgariji, doplačilo za enoposteljno sobo – 140 eur.

Po prejemu prijave pošljemo podatke za plačilo akontacije 300 eur.

Prijave sprejemamo takoj zaradi zasedenosti letalskega prevoznika.

Romanje bo duhovno vodil p. Peter Lavrih, CTS, ofm.

Romanje Stara zaveza - Jordanija in Sinaj

od 18. do 23. oktobra 2024
v sodelovanju z Agencijo Oskar

1. dan: LJUBLJANA – ZAGREB – AMAN: Zgodaj zjutraj sv. maša na Viču pred odhodom, sledi vožnja do Zagreba. Polet preko Carigrada (Istanbul) v Aman (Amman). Po pristanku vožnja v hotel.

2. dan: AMAN – DŽERAŠ – ELIJEVE TIŠBE - dolina reke JORDAN – KRAJ KRŠČEVANJA: Zajtrk. Dan na rodovitni sever dežele začnemo z ogledom odlično ohranjenega glavnega mesta nekdanjega Dekapolis - rimske Gerase (danes Džeraš, ang. Jerash), ki je eden viškov antike na Bližnjem vzhodu. Ustavimo se pri Tišbah, rojstnem kraju preroka Elija, maša v župniji sv. Elija, nato pa se spustimo v dolino reke Jordan, kjer okoli nas bežijo svetopisemski prizori in scene iz palestinskega življenja. Obiščemo kraj Jezusovega krsta v Jordanu. Vrnitev v Aman in ogled mesta. Večerja in nočitev.

3. dan: AMAN – MADABA – MUKAVIR – WADI MUJIB – PETRA: Zajtrk. Pot nas pelje proti jugu. V Madabi si ogledamo sloviti mozaik. Na gori Nebo uzremo Mojzesov pogled na Obljubljeno deželo in smo pri maši. Po kosilu nadaljujemo po slikoviti Kraljevi cesti, polni čudovitih pogledov in presunljivih naravnih lepot. Vzpnemo se na kraj nekdanje Herodove trdnjave Mukavir (Maheront), kjer so obglavili Janeza Krstnika. Vzdož najglobljega tektonskega jarka občudujemo največji "vadi" v Jordaniji, Vadi Mudžib (Wadi Mujib). Sledi vožnja po puščavski avtocesti do Petre. Namestitev v hotelu. Večerja in nočitev.

4. dan: PETRA – AKABA – prehod meje – TABA (SINAJ): Zajtrk. Začnemo zgodaj saj nas čaka najboljši dan potovanja - mesto v kamnu, rdeča Petra, eden najlepših krajev na svetu. Navduši nas že vstopna soteska, Sik, ki se nenadoma razpre in zagledamo "Zakladnico". Na ostankih starokrščanske bazilike se ustavimo za sveto mašo. Sledi vožnja do Akabe (Aqaba), večerja in nočitev.

5. dan: TABA – SAMOSTAN SV. KATARINE – VRH MOJZESOVE GORE – SHARM EL SHEIK: Zajtrk. Vožnja proti samostanu sv. Katarine Sinajske ali Aleksandrijske. To je eden najstarejših in najbolj pomembnih krščanskih samostanov. Navduši nas utrjena zgradba visoko v sinajskih gorah, ki je najlepša prav od zunaj. Obiščemo samostan. Zunaj na skalah sveta maša. Nato se odpravimo na vrh Mojzesove gore. Dobri dve uri hoda je do cilja, po želji si lahko za del poti, skoraj do vrha, privoščite kamelo. Tu vas čaka nagrada – razgled, ko zadnji, zlato rumeni žarki ustvarjajo čudovite sence na goli pokrajini pod nami. Kot Mojzesi smo, ki prejemo Božje zapovedi. Vrnitev v dolino. Večerja in vožnja na letališče v Šarm el Šejku (Sharm el Sheikh).

6. dan: ŠARM EL ŠEJK – LJUBLJANA: Nočni polet preko Istanbula proti Zagrebu in prevoz do Ljubljane.

Vodstvo romanja: p. Peter Lavrih ofm, CTS in Agencija Oskar

Cena na osebo v dvoposteljni sobi: 1.248 EUR.

... več na www.sveta-dezela.si

Rok za prijavo je 1. september 2024, po prejemu prijave pošljemo podatke za plačilo akontacije 500 €.

Romanje v Turčijo po poteh apostola Pavla ob obletnici cerkvenega koncila v Efezu

od 8. do 14. oktobra 2024
v sodelovanju s turistično agencijo
Oskar

Program romanja:

1. dan, 8. 10. – LJUBLJANA – ZAGREB – ISTANBUL – ADANA. Jutranji zbor v Ljubljani. Vožnja do zagrebškega letališča in polet v Istanbul od koder poletimo naprej v Adano. Vožnja v hotel, večerja in nočitev.

2. dan, 9. 10. – ADANA – ANTAKYA – TARZ (Pavel) – KAPADOKIJA. Zgodnji zajtrk in odhod v Antakyo, nekdanjo Antiohijo ob reki Oront. Jutranji ogled Petrove jame (po možnosti sveta maša) v Antakyi. Vožnja do Tarza, rojstnega mesta sv. Pavla in naprej skozi prelaz Kilikijska vrata, čez gorovje Taurus, v Anatolijo. Vožnja do pravljicne Kapadokije. Pozni prihod v hotel. Večerja in nočitev.

3. dan, 10. 10. – KAPADOKIJA – KONYA. Po želji zgodnja vožnja z balonom. Zajtrk. Obisk doline Chavusin, s številnimi v skalo vklesanimi bivališči in zanimivimi skalnatimi formacijami. Po sveti maši v zgodnje-bizantinski cerkvi, se sprehodimo po kapadokijski pokrajini. Obudimo spomin na tri velike Kapadokičane – cerkvene očete Bazilija (+379) in Gregorja iz Nise (+395) ter Gregorja Nazianškega (+390). Vožnja po čudoviti pokrajini do vasi Goreme, kjer se sprehodimo po stari grški vasi in obiščemo cerkvice. Vožnja do Kaymakli, kjer vstopimo v podzemno mesto, v katero so se pred

vpadi Arabcev zatekali Kristjani. Vožnja do Konye. Večerja in nočitev.

4. dan, 11. 10. – KONYA – BEYSEHIR – PIZIDIJSKA ANTIOHIJA – KOLOSE – PAMUKKALE. Zajtrk. Sveta maša je predvidena v cerkvi sv. Pavla. V Konyi obiščemo mavzolej Mevlane. Vožnja do Beyşehirja, kjer obiščemo čudovito leseno mošejo iz seldžuških časov ter se sprehodimo po starem delu mesta ob jezeru Beyşehir. Pot nadaljujemo v pizidijsko Antiohijo, v katero je s sv. Barnabom potoval sv. Pavel (po možnosti sv. maša). Na poti proti Pamukkalam so skromni ostanki mesta Kolose, v katero je Pavel pisal vernikom o polnosti in novosti življenja v Kristusu (Kol). Vožnja v Pamukkale, večerja in nočitev.

5. dan, 12. 10. – PAMUKKALE – LAODIKEA – CERKEV SV. MARIJE – EFEZ. Zajtrk. Ogledali si bomo starodavno mesto mrtvih Hierapolis. Obiščemo ruševine cerkve apostola Filipa z največjo nekropolo na Anatolskih tleh. V bližini je mesto Laodikeja, kjer bomo prisluhnili Janezovemu sporočilu tej cerkvi: "Glej, stojim pri vratih in trkam" (Raz 3,14-22). Vožnja po dolini Velikega Meandra do Efeza. Popoldne se ustavimo na ruševinah najstarejše Mariji posvečene cerkve, kjer je bil leta 431 tretji vesoljni cerkveni zbor, ki je razglasil Marijino božje materinstvo. Slavje

v Efezu ob spominu na efeški koncil leta 431, somaševanje na prostem, na mestu bazilike v Efezu bo vodil nadškof msgr. Martin Kmetec. Večerja in nočitev v Seldžuku/Kuşadası.

6. dan, 13. 10. – EFEZ – MARIJINA HIŠA – CERKEV SV. JANEZA – IZMIR. Zajtrk. Ogled antičnega Efeza, osrednje postojanke na Pavlovem tretjem misijonskem potovanju med leti 53-56 (Apd 18,23 – 21,16). Med sedmimi cerkvami iz Janezovega Razodetja zavzema Efez prvo mesto (Raz 1,11; 2,1). Efez je bil od l. 133 pr. Kr. glavno mesto rimske province Azije z veličastnimi knjižnicami, kopalšči, trgi, templji, šolami... Predvidena je sv. maša ob Marijini hiši (Meryemana) nad Efezom. Odpravimo se še v bližnji Selçuk, kjer se posvetimo cerkvi sv. Janeza, ki je bila zgrajena v Justinijanovih časih in je bila le nekaj metrov krajša od sv. Sofije v Istanbulu. Vožnja v Izmir. Namestitev, večerja in nočitev.

7. dan, 14. 10. – IZMIR (SMIRNA) – ISTANBUL – LJUBLJANA. Zajtrk. Srečanje s škofom Martinom Kmetcem in sveta maša. Vožnja na letališče in polet preko Istanbula do Ljubljane.

Cena na osebo v dvoposteljni sobi: 1.137 eur. Cena (najmanj 40 in največ 45 udeležencev) vključuje: letalski prevoz, letališke in varnostne pristojbine (220 eur), 7 nočitev v hotelih na nivoju 4* s polpenzionom (prva nočitev – samo zajtrk), slovenskega in lokalnega vodnika (vodenje v slovenskem jeziku), stroške priprave in organizacije potovanja. Vstopnine v ceno niso vključene in znašajo okoli 170 eur. Potnik jih poravnava na kraju samem. V primeru manjše skupine, 30-39 oseb, je doplačilo 78€/osebo.

Doplačila po želji (na osebo): doplačilo za enoposteljno sobo 180 eur, priporočljivo vodniku na kraju samem: napitnine 35 eur, dodatno zdravstveno zavarovanje z asistenco v tujini (cca. 20 eur). Kapadokija: turški večer s trebušnim plesom v Kapadokiji 35 eur; vključuje program, prigrizek in pijačo.

Kapadokija: jutranji izlet z balonom nad pravljicno Kapadokijo 200-250 eur.

Rok za prijavo je 1. september 2024, kasneje le, če bo še prostor. Po prejemu prijave pošljemo podatke za plačilo akontacije 500 €.

PRIJAVE po pošti, telefonu, na spletu ali e-pošti:
DRUŠTVO PRIJATELJEV SVETE DEŽELE V SLOVENIJI
Tržaška 85, 1000 Ljubljana, SLOVENIJA

Pri prijavi vedno oddajte podatke:

priimek in ime, rojstni datum, naslov,

številka osebne dokumenta, e-naslov in telefon

Telefon: 01 24 44 250, GSM: 041 669 134

www.sveta-dezela.si

komisariat@rkc.si

Pozabljene spretnosti

Metin sirup

Meta je v naših krajih že dolgo priljubljena in poznana kot izjemno zdravilna rastlina, saj jo najdemo skoraj na vseh vrtovih in je tudi nezahtevna za gojenje. Je vsestransko uporabna rastlina, saj iz nje lahko pripravimo razne pripravke: čaj, tonik za lasišče (spodbuja rast las), pa tinkture, eterično olje in še in še.

Deluje tako, da redči sluz, pomirja krče, blaži vnetje v dihalnem traktu in lajša izkašljevanje pri prehladih. Poznamo več vrst mete, v naših krajih pa je najbolj razširjena poprova meta.

Pozno poleti je v najlepšem razcvetu, zato je zdaj ravno pravi čas, da si naredimo nekaj stekleničk zdravilnega sirupa, ki ga (z dodatkom limone in ledu) lahko uporabimo pri pripravi osvežilne pijače v vročem dnevu ali pa pozimi za pripravo toplega napitka.

Danes bomo iz nje pripravili sirup, ki se bo v hladnem prostoru ohranil vse do prihodnjega poletja in še dlje.

Najprej naberemo tri velike šope sveže mete, jih operemo, grobo zrežemo s stebli vred in zavremo v treh litrih vode. Pustimo stati eno uro in nato precedimo. Dodamo 2,5 kg sladkorja in 10 dag citronske kisline. Dobro premešamo, da se sladkor stopi, in sirup takoj nalijemo v vroče stekleničke. Označimo z etiketo in shranimo v suhem ter temnem prostoru.

Pa Bog žegnaj!
Mateja Trajbarič OFS

Nagradna številčnica

Poiščite tri besede, ki jih zahtevajo opisi, in njihove črke pripišite k številkam. Črke nato prenesite v lik. Ob pravilni rešitvi boste v vodoravnih vrstah prebrali kratek odlomek iz pisma apostola Pavla Galačanom.

- 1 2 3 4 5 6 = čebelam podobne žuželke z debelim, kosmatim telesom
7 8 9 10 11 = del stavbe, ki omejuje prostor; tudi prepadni del visoke gore
12 13 14 15 = kupovanje blaga v drugi državi

Sestavil: Matej Pavlič

5	11	15	10	11	2	3	9	1	10	14
7	6	2	5	9	15	12	7	14	13	11
15	10	11	2	9	10	5	11	10	11	7
13	14	5	9	2	8	9	4	9	7	12

Pravilna rešitev iz prejšnje številke se glasi:

STIGMATIK

Na uredništvo ste poslali 32 pravih odgovorov. Hvaležni smo vam za vaše vztrajno sodelovanje. Tokratni nagrajenci so:

1. nagrada: Jelka Rupnik, Breznica 15 A, SI-4274 Žirovnica,
2. nagrada: Rozalija Kodba, Gubčeva c. 5, SI-9252 Radenci,
3. nagrada: Matej Sladič, Seidlova c. 20, SI-8000 Novo Mesto.

Rešitve pošljite na uredništvo Brata Frančiška (Ul. škofa Maksimilijana Držečnika 7, SI-2000 Maribor) do 10. oktobra 2024. Čakajo vas naslednje nagrade:

1. nagrada: Christianv Gostečnik OFM: Govorica telesa v psihoanalizi;
2. nagrada: Zadnja številka revije Magnificat;
3. nagrada: CD Hvalnice in večernice

